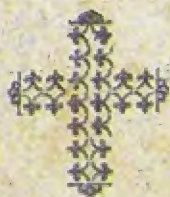

ΑΣΜΑΤΙΚΗ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

κλομένη τῇ ΙΕ' Αὐγούστου εἰς τὴν ἑορτὴν τῆς Κοιμήσεως
τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
Ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ περιέχουσα τὰ
Στιχηρὰ Προσόμοια, τὰ Δοξαστικά,
τὰ Καθίσματα, τὰς Καταβάσεις,
κλπ.

ΠΑΝΤΑ ΜΕΛΟΠΟΙΗΘΕΝΤΑ
ὑπὸ
ΦΩΚΙΩΝΟΣ ΒΑΜΒΑ

ΝΥΝ ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΤΥΠΟΙΣ ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΥΠΟ ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Α. ΚΑΔΑΡΑΚΗ

1900

Ρεζ. 16
1744 N° 16
552

ΑΣΜΑΤΙΚΗ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

Ψαλλομένη τῇ **ΙΕ'** Αὐγούστου εἰς τὴν ἑορτὴν τῆς Κοιμήσεως
τῆς Ῥπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου
Μαρίας καὶ περιέχουσα τὰ ἑξῆς

ἮΤΟΙ

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ. Τὸ Κεκραγάριον, τὰ Στιχηρὰ Προσόμοια διπλᾶ,
τὸ Δοξαστικὸν «Θεαρχίῳ Νεύματι» Ὀκτάνηχον δίχορον, καὶ ἕτερον ὡσαύτως
Ὀκτάνηχον δίχορον ἔντεχνον, ψαλλομένων ὅλων τῶν ἡχῶν ἐπὶ τῇ αὐτῇ βάσει,
χωρὶς οὐδέλως νὰ μεταβάλλῃ αὐτὴν ὁ ἱσοκρατῶν τὰ Ἀπόστιχα, τὸ
Δοξαστικὸν τῶν Ἀποστίχων, τὸ Ἀπολυτίκιον διπλοῦν καὶ τὸ Κοντάκιον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ. Τὰ Καθίσματα, τὸ προκειμενον,
«Μνησθήσομαι τοῦ Ὄνόματός σου» τὸ Ἰδιόμελον μετὰ τὸν Ν'. ψαλμόν,
τὰς Καταβάσις, τὸ Μεγαλυνάριον, τὸ Ἐξαποστειλάριον, τοὺς Αἶνους,
τὰ στιχηρὰ προσόμοια, τὸ Δοξαστικὸν τῶν Αἰνῶν, καὶ εἰς τὸ Ἐξαι-
ρέτως «αἱ γενεαὶ πᾶσαι» καὶ τὰ τέσσαρα Ἐξαποστειλάρια.

ΑΠΑΝΤΑ ΜΕΛΟΠΟΙΗΘΕΝΤΑ

ὑπὸ

ΦΩΚΙΩΝΟΣ ΒΑΜΒΑ

ΝΥΝ ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΤΥΠΟΙΣ ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Α. ΚΑΛΑΡΑΚΗ
1900

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ἐκδίδοντες σήμερον πλήρῃ τὴν ἀνὰ χεῖρας Ἀσματικὴν Ἀκολουθίαν, «τῆς **Κοιμήσεως τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου**» διακαίουμεθα νὰ εἰπώμεν, ὅτι προσφέρομεν τοῖς ἐρασταῖς τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς, οὐχὶ ἀνατύπωσιν ξένων μουσικῶν μαθημάτων πρὸς κερδοσκοπίαν, ἀλλ, ἔργον ἡμέτερον πλήρες καὶ εὐμέθοδον, καὶ ὑπέρτερον πάντων τῶν ἄχρι τοῦδε ἐκδοθέντων, καθὼ ἐντέχνως καὶ κατὰ λόγον μελοποιηθὲν, καὶ διὰ νέων ὅλως συντεθὲν γραμμῶν καὶ θέσεων, ἀκριβῶς καὶ καλῶς τὰς ἐννοίας καὶ τὴν δύναμιν ἐκάστης λέξεως ἐκφραζουσῶν, τοῦθ' ὅπερ ἀδυνατεῖ οἰαδήποτε ἄλλη μουσικὴ νὰ κατορθώσῃ, καὶ δὴ ἡ πτωχὴ καὶ ἄχρους καὶ ἄμουσος *Τετραφωνία*, ὅτι δὲ ἀλήθειαν ἐν Κυρίῳ λέγομεν περὶ τοῦ ἡμετέρου ἔργου, καὶ οὐχ ὑπερφρονούμεν παρ' ὃ δεῖ φρονεῖν, παρακαλοῦμεν πάντας τοὺς μουσικούς, καὶ τοὺς περὶ τὴν μουσικὴν ἀσχολουμένους, ἵνα παραβάλλωσιν αὐτό, πρὸς ἅπαντα τὰ προεκδοθέντα, τοῦτο δὲ λέγομεν, οὐχὶ πρὸς ἔπαινον ἡμῶν, περιαιτολογοῦντες καὶ αὐτοεπαινούμενοι, ἀλλὰ πρὸς ἔπαινον τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν μουσικῆς, ἥτις ὑπὸ τῶν προγόνων ἡμῶν κληροδοτηθεῖσα, γραφομένη δὲ καὶ κατ' ἐννοίαν ὡς δεῖ, καὶ μετὰ σοβαροῦ ἅμα δὲ καὶ μεγαλοπρεποῦς ὕφους ἀπαγγελλομένη, εἶναι ἀπαράμιλλος, καὶ οὐδεμία ἄλλη, οὔτε Φραγκικὴ, οὔτε Τουρκικὴ, οὔτε Ἀραβικὴ, οὔτε Ἀρμενικὴ, δύναται πρὸς ταύτην νὰ παραβληθῇ, εἶναι δὲ καὶ ἡ μόνη κατάλληλος πρὸς ἐξύμνησιν τοῦ Ὑπερτάτου ὄντος, τοῦ *Εὐλογητοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ* ἡμῶν.

Ἐξ ὅλου τοῦ ἡμετέρου ἀνεκδότου μουσικοῦ συστήματος, ὅπερ πλήρες ἀπὸ πολλοῦ ἔχομεν μελοποιήσει, καὶ τὸ ὁποῖον ἐκ δώδεκα μεγάλων καὶ ὀγκωδῶν τόμων σύγκειται, ἔχομεν ἄχρι τοῦδε δημοσιεύσει, καὶ εἰσέτι ἐξακολουθοῦμεν δημοσιεύοντες, εἰς μὲν τὸ ἀπὸ ἐπταετίας ὑπὸ τοῦ προλύτου τῆς Θεολογίας κυρίου Γεωργίου Σπ, Μακρῇ ἐνταῦθα δις τοῦ μηνὸς ἐκδιδόμενον ἐγκριτον περιοδικὸν «Χριστιανικὴ Ἀλήθεια» πλεῖστα ὅσα ἡμέτερα μουσουργήματα, ἅτινα ἐτιχον τῆς ἀρισκειᾶς πάντων τῶν συνδρομητῶν τοῦ ἐν λόγῳ περιοδικοῦ, εἰς δὲ τὴν ἐν Ἀθῆναις ὑπὸ τοῦ κυρίου Ν. Μιχαλοπούλου ἐσχάτως ἐκδοθεῖσαν Νέαν Τρίτομον μουσικὴν Κυψέλην, ἐδημοσιεύσαμεν μετὰ προλεγομένων, καὶ εἰς τοὺς τρεῖς τόμους ἐν Παραρτήματι, διάφορα ἡμέτερα μουσικὰ ἔργα, ὁλόκληρον τόμον ὀγκώδη ἀπαρτίζοντα, προσέτι ἰδιαιτέρως τὰ Ἐνδεκα Ἑωθινὰ (42 ἐν ὅλῳ ἐξ ὧν 13 μένον ἐδημοσιεύθησαν καὶ ἐν τῇ «Χριστιανικῇ Ἀληθείᾳ») καὶ τὰ *Εὐλογητάρια* ἐν ἰδιαιτέρῳ δὲ τεύχει διάφορα ἄλλα, ὡς καὶ ἕτερον μουσικὸν πόνημα ὑπὸ τὸν τίτλον «*Θεοτοκία εἴκοδι*», καὶ ἰσχύτως πάλιν τὸ «*Μουσικὸν Ἐκλόγιον*» περιέ-

χον πολλά καὶ διάφορα κατ' ἐκλογὴν ἡμέτερα μουσουργήματα, παρεκτός τούτων, καὶ ἄλλα πολλά κατὰ διαφόρους ἐποχὰς ἐκδοθέντα, ἤδη δὲ καὶ τὴν ἀνὰ χεῖρας Ἀσματικὴν ἀκολουθίαν τῆς **Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου** πάντες λοιπὸν οἱ τῶν ἡμετέρων ἔργων ἐρχομαί, καὶ οἱ ἐκ διαφόρων μερῶν καθ' ἐκάστην ζητοῦντες αὐτὰ ἵνα ψάλλωσιν ἐπ' ἐκκλησίας, ἔχουσιν ἤδη ἱκανὰ πρὸς χρῆσιν αὐτῶν, ὡς καὶ πρὸς μελέτην καὶ ἄσκησιν.

Ἄπαντα σχεδὸν τὰ ἡμέτερα μουσικὰ ἔργα, ὡς καὶ τὰ ἀνὰ χεῖρας, ἔχομεν μελοποιήσει εἰς τριπλᾶ καὶ τετραπλᾶ, ἕνια δὲ τούτων καὶ εἰς Ἑξαπλᾶ καὶ ἑπταπλᾶ κατὰ διαφόρους τρόπους, καὶ οὐδὲν πρὸς ἄλληλα ἔχοντα ὁμοιότητα, τοῦτο δὲ ἐπράξαμεν πολλοὺς καταβαλόντες κόπους, ἵνα τὸ ἐφ' ἡμῖν ἐλάχιστόν τι προσθέσωμεν εἰς τὴν παρ' ἡμῖν μουσικὴν φιλολογίαν, καὶ ἵνα πᾶς μουσικὸς εὐρίσκη τὸ τῆς ἀρεσκείας αὐτοῦ μάθημα· ποῦ εἰσὶν οἱ ὁπαδοὶ καὶ οἱ θιασῶται τῆς ἀμουσου τετραφώνου; προσελθέτωσαν καὶ ἀγαγέτωσαν τὰ ἑαυτῶν μουσουργήματα, ποιησάτωσαν καὶ οὗτοι, εἴ ἔστιν αὐτοῖς δύναμις οὐχὶ ὀλόκληρον καὶ αὐτοτελὲς μουσικὸν σύστημα (ὅπερ ἀδύνατον) ἀλλ' ἐν μόνον ἰδιόμελον ἢ δοξαστικόν, καὶ ψαλάτωσαν αὐτὸ διὰ τῆς λεγομένης Τετραφώνου, οὐ μόνον τὴν σύνταξιν τοῦ κειμένου τηροῦντες, ἀλλὰ καὶ τὴν ἔννοιαν ἐκάστης λέξεως ἐκφράζοντες, προσελθέτωσαν λέγομεν, καὶ δειζάτωσαν τὰ ἑαυτῶν ποιήματα, καὶ ἐὰν εὐρεθῶσι κρείττονα τῶν ἡμετέρων ἔργων καὶ ὅλων ἐν γένει τῶν τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς, ἡμεῖς ἐτοιμῶς ἔχομεν νὰ ὁμολογήσωμεν τὴν ἡτταν ἡμῶν παραχωροῦντες αὐτοῖς τὰ νικητήρια, ἀλλ' οὐ δυνήσονται, μάτην δὲ μοχθήσουσι, ὅτι πτωχὴ λίαν, καὶ πάντῃ ἀνάρμοστος διὰ τὴν ἡμετέραν Ἐκκλησίαν τυγχάνει, ἡ ἄχρους καὶ ἄμουσος Τετράφωνος, ἥς τὴν πτωχείαν καὶ ἐνδεῖαν διὰ τῆς πολυφωνίας καὶ τῶν κροτοθορύβων, καὶ τῶν ξελαρυγγισμάτων, καὶ τῶν θεατρικῶν σχημάτων καὶ κινήματων ζητοῦσι νὰ καλύψωσιν.

Τοιαύτη διὰ βραχείων ἡ ἡμετέρα Ἑθνικὴ Ἐκκλησιαστικὴ μουσικὴ, ἡ ἱερὰ αὕτη πατρικὴ κληρονομία, τὸ θεῖον καὶ ἱερὸν τοῦτο κειμήλιον, οὐ ἀνευ ἀδύνατον νὰ τελεσθῇ λειτουργία, ἀλλ' ἐπὶ πρῶτο σήμερον, τὸ ἱερὸν τοῦτο κληροδύτημα καὶ κειμήλιον, νὰ περιφρονήσωσιν οἱ ἐκτραγισθέντες ἡμέτεροι, νὰ τραπῶσι δὲ εἰς τὴν πολύκροτον καὶ κροτοθορύβον καὶ πολυηχὴ φραγχοθεατρικὴν μουσικὴν, ἥτις ἀπόβλητος καὶ πάντῃ ἀνάρμοστος κρίνεται ἐν ταῖς πνευματικαῖς πρὸς Θεὸν ἐντιυξέσι τε καὶ ἰκεσίαις, διὸ καὶ μάλα δικαίως πάντες οἱ Θεοφόροι Πατέρες ἀφορισμῶ καθυποβάλλουσι, τοὺς τὰ τοιαῦτα ποιοῦντας, ὃ δὲ χρυσοῦς τὴν γλῶτταν Ἰωάννης ὁ πᾶνυ, λάβρος καὶ οὗτος κατὰ τῶν τοιούτων ἐπιτίθεται λέγων, «ἔθλιοι καὶ ταλαίπωροι, σείς τὰ μίμων καὶ ὀρχηστῶν. ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ παραισάγετε; ὑπὸ τῶν ἐν τοῖς θεάτροις ἀκουσμάτων καὶ θιαμάτων τὸν νοῦν ἐσκο-

πτίσθητε, καὶ διὰ τοῦτο τὰ ἐκείσε πραττόμενα ταῖς τῆς Ἐκκλησίας ἀναφέρεται ὁτόποις; οὐκ ἔστιν ἡ Ἐκκλησία θέατρον κιθαρωδῶν καὶ ὀρχηστῶν καὶ τραγωδῶν» κτλ.» ὅς μὴ ὑπολάβωσι δὲ οἱ φραγιζόντες ἡμέτεροι, ὅτι οἱ ἀφορισμοὶ τῆς Ἐκκλησίας, καὶ οἱ ἐλεγχοὶ καὶ τὰ ἐπιτίμια τῶν μεγάλων καὶ Θεοφόρων Πατέρων Βασιλείων καὶ Χρυσοστόμων καὶ τλπ. εἰσὶ μορμολύκια καὶ λόγοικενεοί, καὶ ἀπλῶς φόβητρα καὶ ἀπειλαί. διότι οὐ μόνον ἀλλաχοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐνταῦθα, καὶ μάλιστα σήμερον ἐπὶ τῶν ἡμερῶν ἡμῶν, (1) εἶδομεν τινὰς ἐκ τῶν εἰσαγαγόντων τὴν φραγχοθεατρικὴν μουσικὴν εἰς τοὺς ἡμετέρους ναοὺς, οἵτινες ἄλυτοι καὶ ἀκέραιοι καθὼς ἐξ ἀρχῆς ἐτάφησαν, οὕτω καὶ ἐξῆλθον, διότι ἀναιχθέντων τῶν μνημάτων αὐτῶν, μετὰ τριετίαν καὶ πενταετίαν ἀπὸ τοῦ θανάτου αὐτῶν, εὐρέθησαν ἄλυτοι καὶ τυμπανιαῖοι, μαῦροι δὲ καὶ δυσειδεῖς, ἀπαισίαν ἔχοντες τὴν μορφήν, καὶ ἀκεραίαν τὴν κόμην καὶ τοὺς μύστακας μετὰ τοῦ πώγωνος διατηροῦντες, ἀλλὰ καὶ εἰς ἄλλο μέρος καὶ στῶμα τῆς γῆς ἐκ νέου ταφέντες, πάλιν μετὰ καιρὸν ἐκταφέντες, εὐρέθησαν ἄλυτοι καὶ τυμπανιαῖοι, ὥστε οὔτε τὰ στρώματα οὔτε τὰ παπλώματα τῆς γῆς ἠδυνήθησαν νὰ τοὺς διαλύσωσιν εἰς τὰ ἐξ ὧν συνετέθησαν, σωφρονήσατε λοιπὸν καὶ μετανοήσατε γέροντες καὶ νέοι, οἱ τὰ τοιαῦτα ἀδεῶς πράττοντες, καὶ τοὺς λόγους τῶν Θεοφόρων Πατέρων περιφρονοῦντες, καὶ εἰς οὐδὲν λογιζόμενοι, «σκληρὸν γὰρ ἡμῖν πρὸς κέντρα λακτίζειν, καὶ ἐν οὐ παικτοῖς παίζειν.»

Ἐν Πειραιεῖ, α'. Ἰανουαρίου 1900.

Φωκίων Βάμβας

Ἐκ τῶν πολλῶν ἐπιστολῶν, τὰς ὁποίας παρὰ πολλῶν καὶ διαφόρων πρωτοψαλτῶν Κ)πόλεως καὶ Σμύρνης, καὶ λοιπῶν περιωνύμων καὶ διασήμεων ἱεροψαλτῶν καὶ μουσικοδιδασκάλων, ἐλάβομεν, καταχωρίζομεν ἐνταῦθα, μόνον τὴν τοῦ ἐπιστήμονος καὶ ἐξόχου παθολόγου ἱατροῦ καὶ μουσικοῦ ἡδυμελιφθόγγου κυρίου Θεοχάρη Χ. Γερογιάννη, παραλείποντες τὰς τῶν ἄλλων, δι' ἑλλειψιν χώρου. Ἰδοὺ ἡ ἐπιστολὴ αὐτοῦ:

(1) Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἀνακομιδῆς ἐν Ἀθήναις γενομένης τῶν λειψάνων τοῦ πρώτου εἰς τινὰ Ἀθηναϊκὸν Ναὸν εἰσαγαγόντος τὴν φραγχομουσικὴν, εὐρέθη ἄλυτος καὶ τυμπανιαῖος, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς Σέρρας, καὶ ἐν Θεσσαλονίκῃ, ἐπίτροπος Ἐκκλησίας τινος, εἰς ἣν εἰσήγαγε τὴν φραγχομουσικὴν ἐν ὥρᾳ ἀκολουθίας τοῦ Ἐπιταφίου, εὐρέθη καὶ οὗτος μετὰ θάνατον ἄλυτος καὶ τυμπανιαῖος, καὶ ἀλλαχοῦ ἐξῆλθον ἄλυτοι καὶ τυμπανιαῖοι οἱ τὰ τοιαῦτα πράξαντες ὥστε τὰ ἐπιτίμια τῶν Θεοφόρων Πατέρων, οἵτινες ἀφορισμῶ καθυποβάλλουσι, τοὺς ἐν τοῖς Ἱερεῖς Ναοῖς εἰσάγοντας τὴν φραγχοθεατρομουσικὴν δὲ εἶναι μορμολύκια καὶ ἀπειλαί πρὸς ἐκφρόσιν, ἀλλ' ἀκριβὲς καὶ ἀληθὲς ἐκπλήρωσις τῶν λόγων τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν εἰρηκότος «ὅσα ἐὰν δῆσητε ἐπὶ τῆς γῆς ἐσθὲ δεδεμένα ἐν τῷ οὐρανῷ» ἔκτοτε δὲ ἡ Ἐκκλησία ἔλαβε τὴν ἐξουσίαν τοῦ δεσμεῖν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Μαρτίου 1899.

Ἀξιότιμοι Κύριοι Φωκίων Βάμβα

Εἰς Πειραιᾶ

Ἄπαντα τὰ ἀποσταλέντα μοι μουσικὰ ὕμνων ἔργα ἔλαβον.

Διεξελθὼν δὲ ταῦτα μετ' ἐπιστάσις, εὖρον αὐτά, οὐ μόνον κατὰ τοὺς κανόνας τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς συντεθειμένα, ἀλλὰ καὶ νέας ὁλως γραμμάς, ἥδη τὸ πρῶτον ὑφ' ὑμῶν ἀρχοῦντως ἐπιτυχῶς ἐν αὐτοῖς χαραχθείσας, ἐφ' ᾧ καὶ συγχαίρω ὑμῖν ἐγκαρδίως ἐπὶ τε τῇ ἐμμονῇ ὑμῶν εἰς τὰ πάτρια καὶ τῷ ἀξιεπαίνῳ ζήλῳ, μεθ' οὗ ὑποστηρίζετε τὴν ὄντως ἐθνικὴν ἡμῶν Ἐκκλησιαστικὴν Μουσικὴν, τὸ ἱερὸν τοῦτο κειμήλιον, τὸ διάσωθὲν ἀνὰ μέσον δυσχερεστάτων διὰ τὴν ἡμετέραν Ἐκκλησίαν αἰώνων, καὶ νῦν παραγνωνιζόμενον δυστυχῶς καὶ ππραγκωνιζόμενον ἐξ ἀσυγγνώστου ἀδαημοσύνης ὑπὸ τε τῶν πολλῶν, καὶ ὑπ' ἐκείνων ἔτι, οἵτινες ἐτάχθησαν θεματοφύλακες Ἱερῶν τῶν Πατρίων.

Εὐχόμενος, ὅπως ἐξακολουθῆτε ἀδιαπτώτως τὸν καλὸν ἀγῶνα, ὃν ἀνελάβατε, πρὸς διάσωσιν καὶ διάδοσιν τῆς πατρίου ἡμῶν Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς, παρακαλῶ νὰ δεχθῆτε τὴν ἐκφρασιν τῆς πρὸς ὑμᾶς ἀμερίστου ὑπολήψεώς μου.

Θ. Χ. ΓΕΡΟΓΙΑΝΝΗΣ

Παρατήρησις. Ὁ ἡδύφωνος καὶ ἡδύμολπος οὗτος μουσικός, καὶ ζηλωτὴς ἐνθερμος τῶν πατρίων, τὸν ἱατρὸν ἥδη ἐπαγγελλόμενος ἐν Ἀθήναις, ἀπὸ πολλοῦ ἐπαυσεν ἐν Ἐκκλησίαις ψάλλον, οὕτω δὲ ἠδίκησε τοὺς φίλους καὶ θαυμαστάς αὐτοῦ, τοὺς ὁποίους δίκην σειρήνος καθ' ἐκάστην προσείλκυε, διὰ τῆς εὐστρόφου καὶ γλυκείας αὐτοῦ φωνῆς, καὶ τῆς ἐξόχου αὐτοῦ μουσικῆς τέχνης.

Φ. Β.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ἐχὼν ὑπ' ὄψει τὰ μέχρι τοῦδε ἐκδοθέντα μουσικὰ ἔργα τοῦ κ. Φωκίωνος Βάμβα, καὶ ὅσα κατὰ καιρὸν ἐγραψαν καὶ εἶπον ὑπὲρ αὐτοῦ διάφοροι ἔγκριτοι

μουσικοδιδάσκαλοι καὶ πρωτοψάλται, ἐν οἷς ὁ ἐν μακρῇ τῇ λήξει πρωτοψάλτης Σμύρνης Νικόλαος, καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Χριστόφορος, ὁ νῦν ἐπαξίως κατέχων τὴν τοῦ Μητροπολιτικοῦ ναοῦ θέσιν πρωτοψάλτης Σμύρνης Μ. Μισαηλίδης, ὁ ἡδύφωνότατος μουσικός τοῦ Ἀγιωνύμου Ὅρους, ὁ σημερινὸς λέγων Κουκουζέλης, Νεκτάριος Βλάχος, οἱ ἐν μακαριστοῖς πρωτοψάλται Σύρου, Γεώργιος Ἐλευθεριάδης, καὶ Π. Παπαδάκης, ὁ ἐνταῦθα ἐξοχος ἱατρὸς παθολόγος, καὶ μουσικός ἡδύμολπος καὶ ἡδύφωνος κ. Θεοχάρης Χ. Γερογιάννης, ὁ κ. Ἀθανάσιος Σακελλαριάδης, μουσικός λόγιος καὶ ποιητής, ὁ κ. Καيسάριος Χ. Πολιτόπουλος πρωτοψάλτης Λαρίσσης, ὁ ἐν Λεμεσσῷ τῆς Κύπρου διαπριπὴς δημοσιογράφος καὶ ἄριστος μουσικός κ. Σ. Χουρμούζιος καὶ ἄλλοι ἐκ Σύρου καὶ Πατρῶν, καὶ ἐξ ἄλλων μερῶν, καὶ ὅσα ἐπανειλημένως ὑπὲρ αὐτοῦ ἐγραψαν διάφοροι δημοσιογράφοι καὶ μουσικολόγοι, καὶ ἰδίως, ὅσα αὐθόρμητος ἐγραψεν ἐσχάτως ἐν τῇ «Νέᾳ Ἐπιθεωρήσει» Κων)πόλεως ὁ κ. Γεώργιος Παπαδόπουλος πρόεδρος τοῦ αὐτοῦ μουσικοῦ συλλόγου «Ὀρφέως», ἐξ ὧν ὀλίγα τινὰ ἀποσπῶμεν τὰ ἐξῆς: «Τὴν ὑποστήριξιν τῶν μουσικῶν ἔργων τοῦ κ. Φ. Βάμβα, ὡς χρησιμωτάτων παντὶ μουσικῷ καὶ μουσικολόγῳ, συνιστῶμεν λίαν ἐκθύμως τοῖς παρ' ἡμῖν ἱεροψάλταις καθόσον μάλιστα ὁ κ. Φ. Βάμβας μουσικός ὢν δοκιμώτατος, καὶ ἐκ τῶν διεξιώτατα χειριζομένων τὸν κάλαμον, εἴπερ τις καὶ ἄλλος, ἐκαλλιέργησε τὴν μουσικὴν, ὁλόκληρον σύστημα μελοποιήσας, τὰ δὲ μαθήματα αὐτοῦ διὰ τε τὴν πρωτοτυπίαν καὶ τερπνότητα ψαλλόμενα εὐχρηστοῦσι τοὺς ἀκροατάς, καὶ δι' ἐγκωμίων ἀστέφονται ὑπὸ τῶν παρ' ἡμῖν διακεκριμένων μουσικῶν κτλ. κτλ.» Πρὸς δὲ καὶ ὅσα ὁ κ. Γ. Σπ. Μακρῆς, προλύτης τῆς Θεολογίας καὶ διευθυντὴς τοῦ ἐν Πειραιεὶ τακτικῶς ἐκδιδόμενου περιοδικοῦ «Χριστιανικὴ Ἀλήθεια», ἐγραψεν, εἰσὶ δὲ τὰ ἐξῆς. «Δύο τινὰ πρὸ πάντων ἐξαίρομεν ἐν τοῖς μουσικοῖς ἔργοις τοῦ κ. Φωκίωνος Βάμβα· πρῶτον ὅτι τὸ μέλος πανταχοῦ ἀνταποκρίνεται καταλλήλως εἰς τὴν ἐννοίαν τοῦ ὕμνου, καὶ παριστᾷ ζῶν τὸ αἶσθημα τοῦ ὑμνογράφου, καὶ δεύτερον ὅτι αἱ διάφοροι μουσικαὶ θέσεις ποικίλαι ἐκάστοτε κατὰ τὸ εἶδος, εἶναι πάντοτε σχεδὸν νεαὶ καὶ πρωτέτυποι, χωρὶς ἐν τούτοις νὰ ἐξέρχωνται τοῦ ἀρχαίου καὶ μεγαλοπρεποῦς ὅρους· τὰ δύο ταῦτα μεγάλα προτερήματα καθιστῶσι τὰ ἔργα τοῦ κ. Φ. Βάμβα, ἀληθῶς ἐξοχα μουσουργήματα ἐκκλησιαστικῆς τέχνης» Πλείονας περὶ τούτου κρίσεις θεωροῦμεν ὅλως περιττάς, διότι κατὰ τὴν δημώδη παροιμίαν «ὅπου λαλεῖ τὸ πρᾶγμα περιττοὶ οἱ λόγοι» ἡμεῖς ἠθέλομεν θεωρεῖ εὐτύχημα, ἂν ὁ χῶρος μᾶς επέτρεπε νὰ δημοσιεύωμεν πλείονερά πως τεμάχια ἐκ τῆς δωδεκατόμου, ἀλλ' ἀτυπώτου δυστυχῶς μουσουργίας του» ὅρα Περιοδ. «Χριστιανικὴ Ἀλήθεια» φυλλ. γ' τοῦ 1893. Ἐτι δὲ καὶ ὅσα ἢ ἐν Ἀθήναις ἔγκριτος ἐφημερὶς «Λόγος» καὶ ὁ τῆς Νέας μουσικῆς Κυψέλης ἐκδότης Ν. Μιχαλόπουλος, καὶ πολλοὶ ἄλλοι, ὧν τὰ γραφέντα παραλείπομεν ἤδη.

η'.

Ταῦτα πάντα ἔχων ὑπ' ὄψει καὶ καλῶς γινώσκων καὶ γὰρ, ὁ ἐλάχιστος ἐν μου-
σικοῖς, προτίθεμαι ἐν καιρῷ τῷ δέοντι, εἰ Θεὸς κελεύει, νὰ προβῶ εἰς τὴν διὰ
τοῦ τύπου ἔκδοσιν ἀπάσης τῆς ἀνεκδότου καὶ Δωδεκατόμου Νέας μουσικῆς βι-
βλιοθήκης τοῦ εἰρημένου κ. Φωκίωνος Βάμβα, εἰς τοῦτο δέ, θεία συνάρσει θὰ
προβῶ, ἵνα μάθωσιν οἱ ἡμέτεροι, οἱ ἢ καθ' ἡμᾶς Ἑκκλησιαστικὴ μουσικὴ, ἐν-
τέχνως καὶ ἐπιστημονικῶς γραφομένη καὶ ψαλλομένη εἶναι ἀπαράμιλλος, τοῦθ'
ὅπερ, οὐ μόνον ὁ Πρύτανις τῆς ἐν Παρισίοις μουσικῆς Ἀκαδημίας καὶ ἐξοχος
μουσικός Γάλλος Ducoudray ὡμολόγησε πολλὰ ὑπὲρ αὐτῆς γράψας ἐγκώμια,
ἀλλὰ καὶ πολλοὶ ἄλλοι Εὐρωπαῖοι, εἰς τὸν Villoteau, ὁ Henri Lavoix, ὁ
Westfal κλπ. εἶναι δὲ λυπηρόν, οἱ μὲν ξένοι νὰ ἐξαίρωσι καὶ ἐγκωμιάζωσι τὴν
ἡμετέραν μουσικὴν, τόμους ὀλοκλήρους ὑπὲρ αὐτῆς συγγράφοντες, ἡμεῖς δὲ νὰ
παρορῶμεν καὶ περιφρονῶμεν αὐτήν, ἀμαθείας ἕνεκα καὶ πωρώσεως, μὴ εἰδότες
ὅτι ἀποβάλλοντες ὁσημέραι ἀνεπαισθήτως τὰ ἐθνικὰ καὶ τὰ πάτρια, οὐ μόνον
διαφθορὰν ψυχῆς, καὶ ἐθνικὸν ἐκφυλισμὸν ἐπιδεικνύομεν, ἀλλὰ καὶ πρὸς πολιτι-
κὴν καὶ ἐθνικὴν παρακμὴν γοργῶ τῷ ποδὶ βαίνομεν, ἀγνοοῦντες οἱ ταλαίπωροι,
ὅτι μόνον διὰ τῆς εἰς τὰ πάτρια ἐμμονῆς, καὶ διὰ τῆς τηρήσεως τῶν πατρίων
ἠθῶν τε καὶ ἐθίμων, καὶ ὁ ἐθνικὸς χαρακτήρ μορφοῦται, καὶ τὸ ἔθνος ἡμῶν
σώζεται· ἀλλὰ τὴν ἀλήθειαν ταύτην αἱ κωφαὶ ἀσπίδες οὐκ ἀκούουσιν, ἄχρις οὗ
πάντες ἐκφυλισθῶμεν ὑποδουλωθῶμεν καὶ ἐντελῶς καταστραφῶμεν.

Ἀθήνησι 10 Ἰανουαρίου 1900.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ Ν. ΧΑΝΙΩΤΗΣ

ΑΞΙΩΜΑ

«Μουσικὴ μὴ τηροῦσα τὴν σύνταξιν τοῦ κειμένου, μὴδὲ τὴν ἔννοιαν
ἐκάστης λέξεως ἐκφράζουσα, οὐκ ἔστι παρ' ἐμοὶ κριτῇ μουσικὴ, ἀλλὰ
φωναὶ μόνον νοημάτων κεναί, κόρον καὶ ἀηδίαν τῷ ἀκούοντι ἐμποιοῦσαι.

Φ. Β.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ ΨΑΛΛΟΜΕΝ ΤΑ ΕΠΟΜΕΝΑ

Ἦχος ᾠ Πα

Νε ε ε ρ Κυ ρι ε Ε κε ε κρα α α ξα προ
ος σε ε ρ ει σα α κου κ κ σο ο ο ον με ρ ει σα
α κου κ κ σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ε ρ
Κυ ρι ε Ε κε ε ε κρα α ξα προ ος σε ε ε ε ρ ει
σα κου σο ο ο ο ον μου ου προ ο σχες τη φω νη η
η η τη η ης δε η η σε ω ω ω ω ως μου εν
τω κε κρα γε ε ναι αι με ε προ ος Σε ε ε ε ε ρ
ει σα α α κου σο ο ον με κ κ Κυ υ ρι ι ι ε ρ
Κα τευ θυν θη η η η η η τω η προ ο ο ο σε ευ
χη η η μου ρ ως θυ μι ι ι ι α α μα α ε

νω ω πι ο ο ο ο ο ον σου q ε ε πα αρ σι ις τω
 ων χει ει ρω ω ων μου θυ σι ι ι ι α ε ε σπε ε ρι
 νη η q ει σα α α κου σο ο ον μου ου ου Κυ υ ρι ι
 ε

Στιχηρά Προσόμους

Ἦχος ᾠ Πα.

Ω του πα ρα δο ξου θα αυ μα τος σ η πη γη η της
 ζω ης Δ εν μνη μει ω τι ι θε ε ται q και κλι ι ι μαξ
 προς ου ρχ νο ο ον q ο τα φος γι ι νε ε ε ται q ευ
 φραι αι αι νου Γεθ ση μχ νη Δ της θε ο το κου το Α α
 γι ον τε ε με νος q βο η η σω με εν οι πι
 στοι τον Γα βρι ηλ κε κτη η με ε ε νοι τα ξι ι αρ χον q
 Κε χα ρι τω με νη χαι αι ρε q με τα Σου ο Κυ υ ρι ι

ος q ο πα ρε ε ε χων τω κο ο σμω δι α σου το
 με γα ε ε λε ε ε ος
 Bx βαι αι αι αι αι αι ρ των σω ων μυστη ρι ων Α
 γνη η q του Υ ψι στα ε ε θρο ο ο νος α νε δειχθης
 Δε ε σποι να q και γη η η η θεν προς ου ρχ νο ο
 ον q με τε στης ση η με ε ε ρον q η δο ξα σου ευ πρε
 πης Δ θε ο φεγ γε σιν εκ λα α αμ που σα χα α ρι σι q
 Παρ θε ε ε ε ε ε νοι Δ συν τη Μη τρι ι του
 Bx σι λε ε ως Δ προς υ υ ψος ε παρ θη τε q Κε χα
 ρι τω με νη Χαι αι ρε ε ε ε ε με τα Σου ο
 Κυ υ ρι ος q ο πα ρε ε ε ε χων τω κο σμω δι α
 σου ου το με γα ε ε λε ε ε ος
 Την σην δο ξα α ζου σι κοι μη η σι ιν ε ξου σι

ι αι αι θρο ο ο νοι ς αρ χαι αι αι αι Κυ ρι ο ο τη τες ς
 Δυ να α α α μεις και Χε ρου θιμ Δ και τα φρι κτα α Σε ε
 ρα φι ιμ α γαλ λον ται γη γε νεις Δ ε πι τη θει α
 Σου δο ο ο ξη κο σμ ε με νει ς προς πι πτου ε ε σι ς
 Βα σι λεις Δ συν Αρ χηγ γε λους Αγ γε ε ε λους και με ελ
 που σι ς Κε χα ρι τω με νη χαι αι αι ρε ε ε ς με τα
 Σου ο Κυ υ ρι ο ς ς ο πα ρε ε χων τω κο ο σμω
 δι α Σου το με γα ε ε λε ε ε ος

Ἑτέρα τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος ὁ αὐτός Δι.

Ω του πα ρα δο ξου θαυ μα τος ς η πη γη της Ζω ης εν
 μνη μει ω τι ι θε ται ς και κλι ι μαζ προς ου ρα νον ο τα
 φος γι ι νε ε ε ε ε ται ς ευ φραι νει Γεθ ση μα νη Δ
 της Θε ο το κου το α α γι ον τε ε με νος ς βο η

σω μεν οι πι στοι τον Γα θρι ηλ κε κτη με ε ε νοι τα
 ξι ι αρ χον ς Κε χα ρι τω με νη χαι αι αι ρε ε
 με τα Σου ου ο Κυ ρι ο ς ς ο πα ρε χων τω κο σμω
 δι α σου ου το με γα ε ε λε ε ε ε ε ος

Βα θαι αι αι αι αι αι αι αι ς των σω ων μυ στη ρι
 ων Α γνη ς του Υ ψι στου θρο νο ο ος α νε δει χθης
 Δε ε σποι να ς και γη θεν προς ου ρα νον με τε ε στης
 ση η με ε ε ρον ς η δο ο ξα σου ε ευ πρε πης Δ
 Θε ο φεγ γε σιν εκ λα α α αμ που σα χα ρι σι ς Παρ
 θε ε νοι συν τη Μη τρι ι του Βα σι λε ε ε ως προς
 υ υ ψος ε πα αρ θη τε ς Κε χα ρι τω με νη χαι αι
 αι ρε ε ς με τα Σου ε ο Κυ υ ρι ο ς ς ο πα ρε
 ε χων τω κο σμω δι α Σου το με γα ε ε λε ε ε ος

Τη ην Σην δο ξα α ζου σι κοι μη η σιν ε ξου σι ι αι
 Θρο ο ο νοι αρ χαι αι Κυ ρι ο ο τη τες Δυ
 να α μεις και Χε ρου θιμ και τα φρι κτα α Σε ρα α
 φι ιμ α γα αλ λον ται γη γε νεις ε πι τη θει
 α σου δο ο ο ξη κο σμ ε με νοι προ ος πι ι πτου σι
 Βα σι λεις συν Αρ χαγ γε λοις Αγ γε ε λοις και μελ που
 σι Κε χα ρι τω με νη Χαι ρε ε με τα Σου ο Κυ ο
 ρι ος ο πα ρε ε χων τω κο σμω δι α σου ου το με
 γα ε ε ε λε ε ε ε ε ος

π
 q

(Λέγεται και ούτω)

Ω του πα ρα δο ξου θη α αυ μα α τος η πη γη
 η της ζω η ης
 κτλ.

Δόξα και νυν. Ὁκτάηχον δίχορον (1)

Ἦχος ᾠ Πα.

Νε ε ε Δο ξα Πα τρι ι και αι αι Υι ω ω και αι
 Α α γι ι ω Πνε ε ε ευ μα α α τι
 Και νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω ω νω
 ων α α α μην
 Θε αρ χι ω νε ε ε ευ μα α α τι πα αν το θε εν
 οι θε ο φο ο ο ο ο ροι Α πο στο ο ο λοι υ πο ο
 νε ε φω ω ων με ταρ σι ι ι ι ω ως αι αι ρο ο
 ο ο ο ο με ε νοι

Ἦχος ᾠ Πα.

Κι τα λη θο ο ο ον τες το πα να χρα α αν

(1) Εἰς ἕκαστον τμήμα τοῦ παρόντος Δοξαστικοῦ, τὸ τέλος τοῦ δεξιοῦ χο-
 ροῦ γίνεται τοῦ ἀριστεροῦ βάσις, ἐκ τῆς ὁποίας οὗτος ἀρχεται, καὶ τὸ τέλος
 πάλιν τοῦ ἀριστεροῦ χρησιμεύει ὡς ἀρχὴ τοῦ δεξιοῦ, καὶ οὕτω καθεξῆς ἐκ τοῦ
 ἀρμονικοῦ δὲ τούτου συμπλέγματος, ἀποτελεῖται ἐν ὅλον τέρπον καὶ καθηού-
 νον τὸν ἀκροατὴν, ἀποκροιομένης οὕτω πάσης χασμωδίας καὶ παραφωνίας.

τον και ζω αρ χι κο ο ο ο ον σου σκη η νο ος ε
ξο ο ο ο χω ως η σπα α α η σπα α ζον το ο ο

Ηχος Δι

Αι δε ε ε υ υ πε ερ τα α α τοι των ου ρα νω ω
ων δυ υ υ να α α μεις συν τω οι χει ει ει ω
Δε ε ε σπο ο ο τη πα ρα γε νο ο ο ο ο ο ο
με πα ρα γε νο ο ο ο με ε ναι αι

Ηχος Πα.

Το θε ο δο ο ο ο χον και α κρι φνε στα α το
ον σω ω ω μα προ ο πε εμ που ου ου αι τω ω. δε ε ε
ε ει κρα τε υ υ υ υ υ υ υ με ναι αι αι υ
περ κο σμι ι ω ως δε προ ω ω ω ω χο ο ο ο ον

(1) το και α ο ρα α α τως ε βο ο ο ο ο ο ων
ταις α νω τε ε ε ε ραις τα ξι αρ χι ι ι αις
δε υ υ η η Παν τα α α να α α ασ σα θε ο ο ο
ο ο ο παις πα ρα γε ε ε ε πα ρα γε ε γο ο

νε ε εν Ηχος Γα.
Α α α α α ρα α τε πυ υ υ υ υ υ λας
και τα α αυ την υ περ κο σμι ι ι ως υ πο δε ξα
α α α α σθε ε ε την του α εν να α α α α ου ου
ου φω το ο ος Μη η η η τε ε ε ε ρα α

(Λέγεται και ούτω)

(1) και α ο ρα τως ε ε ε βο ο ο ω ων ταις α
νω τε ραι αι αις τα ξι ι ι ι α α αρ χι ι ι
αι αις κτλ.

Ἦχος Γα.

Δι α ται η ης γαρ η παγ γε νη η ης τω ων βρο ο
 των σω τη ρι ι α γε ε γο ο νε εν η η
 η η η α τε νι ι ζειν ουκ ι σχυ ο ο με εν
 και τα α α αυ τη α ξι ον γε ε ε ε ρας α πο
 νε ε ε ε μει ει ει ν α θυ υ υ να α θυ υ υ να α
 (1)
 το ο ον Ἦχος δ'.

Ται της γαρ το υ πε ερ θα α αλ λο ον υ περ ε ε ε
 ε χει πα α σα αν ε ε ε ε εν νοι οι πα σαν ε
 εν νοι οι αν Ἦχος Α Δ Νη.

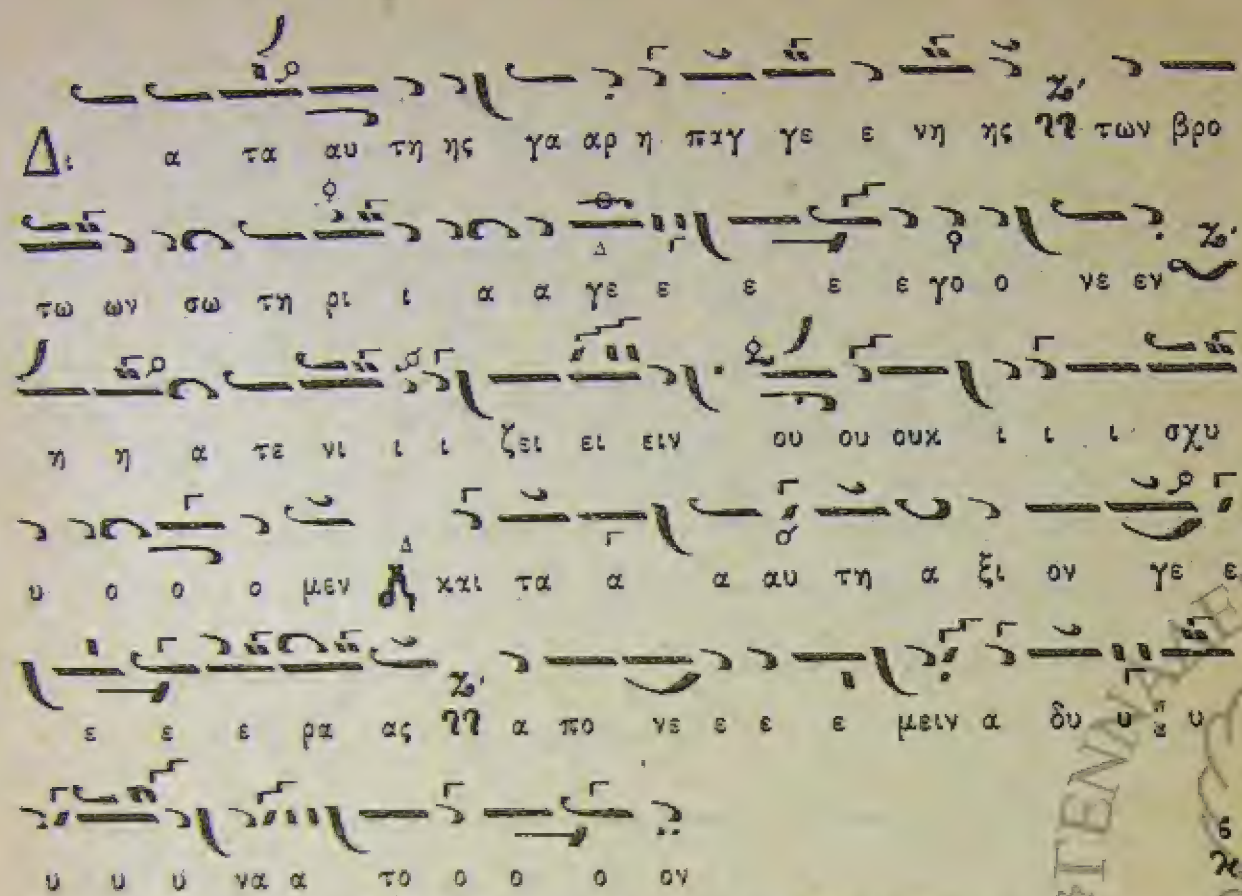
Δι ο ο ο ο ο ο ο Α α χρα αν τε Θε ε
 ο ο ο το ο ο κε ε α ει συν ζω η φο ο ο ρω

(1) Ἀντί τοῦ ἀνωτέρω «Διὰ ταύτης γὰρ ἡ παγγενής» ψάλλε εἰ βούλει τὰ ἐν σελίδι (19—20) εἰς ἦχον βαρὺν ἐπτάφωνον. Ἐκ τοῦ «Τὴν τοῦ ἀννάου».

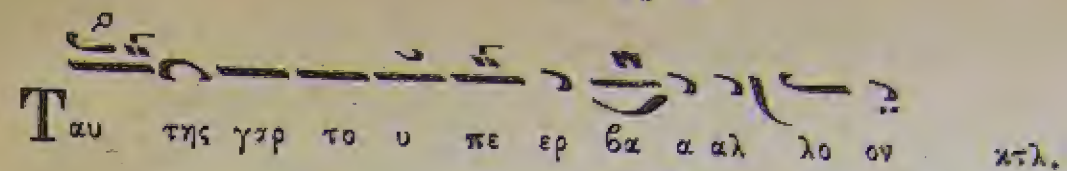
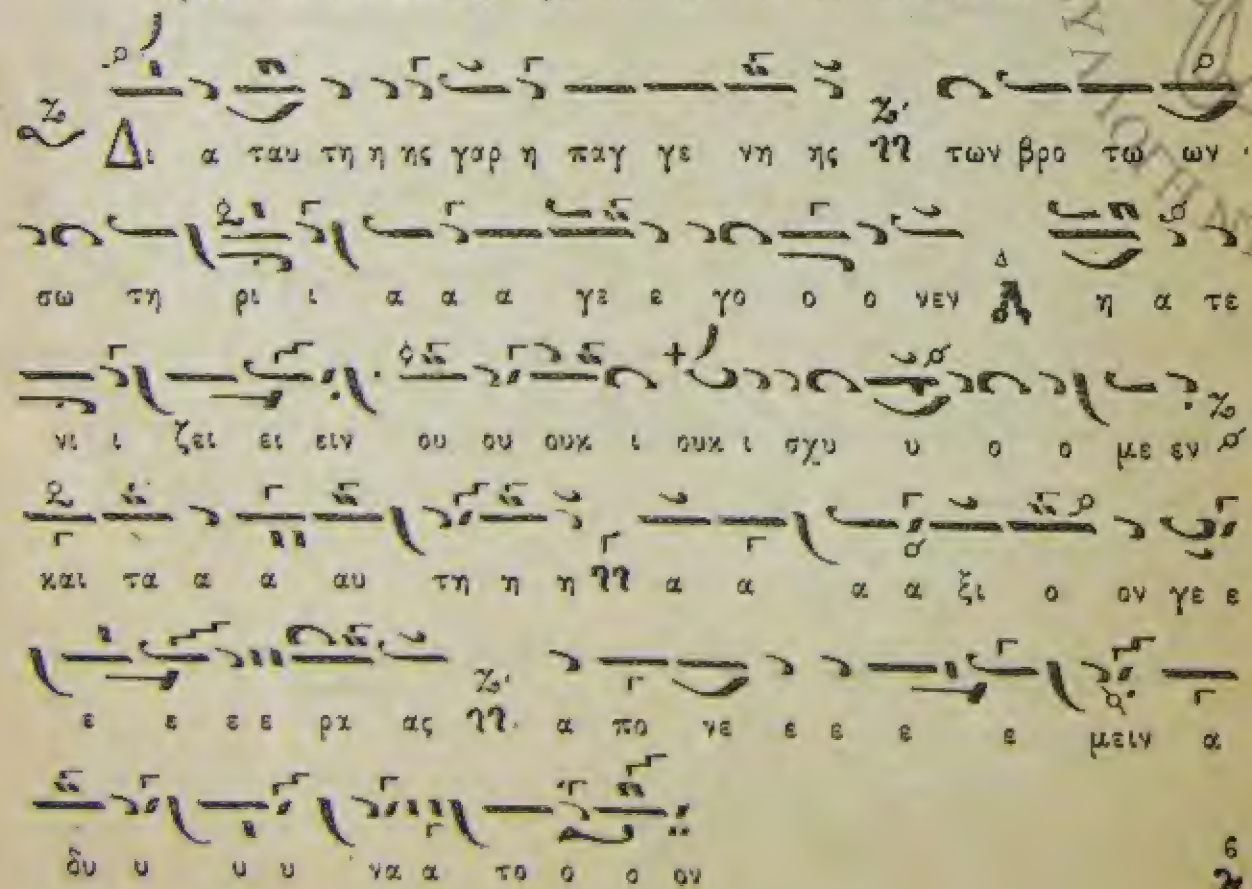
βα α σι ι λει και το ο κω ω ζω ω ω σα πρε ε
 ε σθε ε ευ ε πρε ε σθε ευ ε δι η η νε ε κω ω
 ω ω ως πε ρι φρου ρη η η η σαι αι αι αι και αι σω
 ω ω σαι α πο πα ση ης προ ο ο σθο ο ο ο λης ε
 γαν τι ι ι ι ι ι α ας την νε ο λαι αι αι αι αι
 αι αι α α αν σου την γαρ ση ην προ στα σι ι ι ι αν
 κε κτη η η η με ε ε ε ε θα α α α α α α α
 Ἦχος ῥ και αὐθις ὁ δεξιὸς χορὸς π

Εις τις αι ω ω ω ω νας α γλα ο φκ γω ω ω ω
 ως μα α χα ρι ι ι ι ζο ο ον τε ε ε ε ες
 (Λέγεται και οὕτω)

την του α εν να α α α α α ου φω το ο ο ο ο ος
 Μη η τε ε ε ε ε ε ρα α

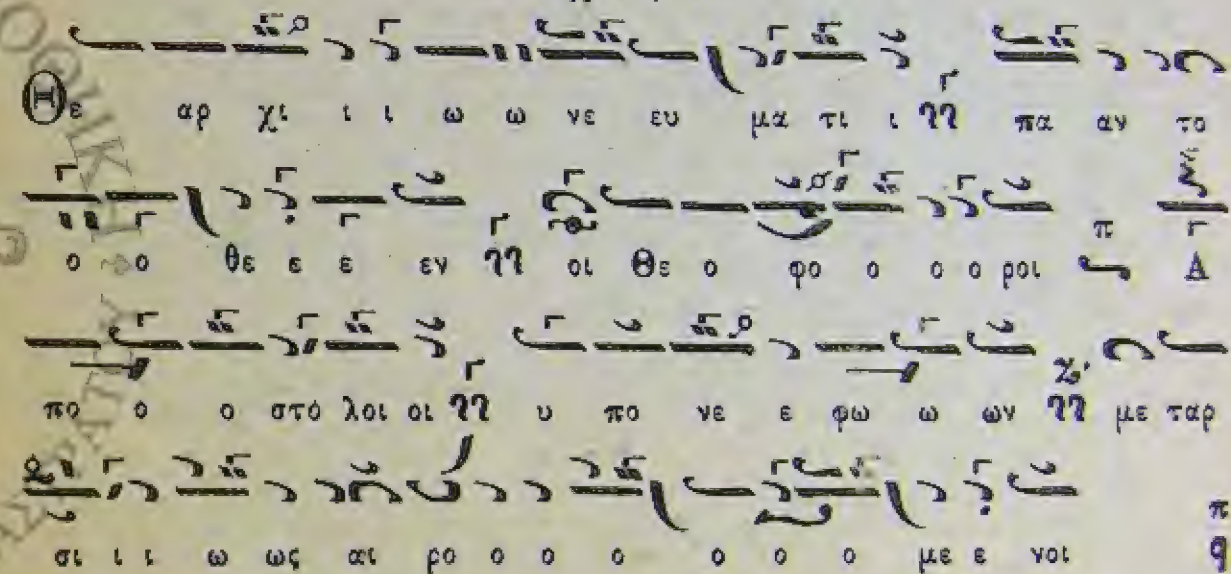
(Τὸ αὐτὸ καὶ ἄλλως). ὅρα ἄνω τὴν τοῦ ἀενάου φωτός.

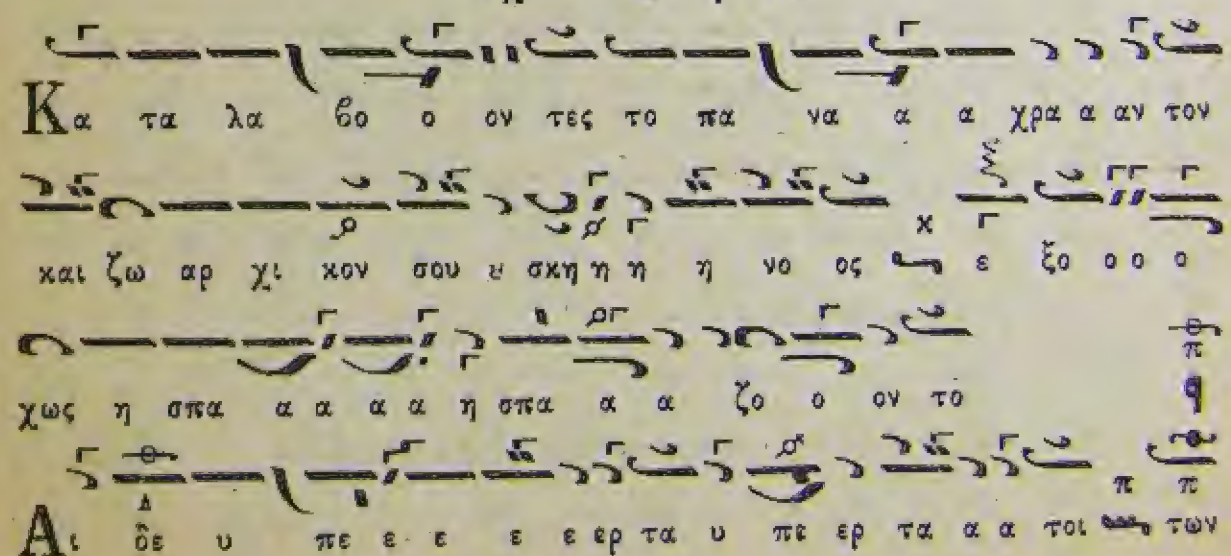
ΕΤΕΡΟΝ ΔΟΞΑΣΤΙΚΟΝ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

Ὀκτάηχον δίχορον, ψαλλομένων ὅλων τῶν ἤχων ἐπὶ τῇ αὐτῇ
βάσει, χωρὶς οὐδὲ ὅπως νὰ μεταβάλλῃ αὐτὴν ὁ ἰσοκρατῶν.

³H_χος ᾧ Πα.

Ἦχος Ἀ ᾠ Πα.

ου ου ρα α νω ων δυ υ να α μαι εις συν τω οι
 χει ει ωω Δε εσπο ο ο ο τη η πα α α α ρα γε
 νο ο ο ο ο ο ο με ναι αι αι
 Το Θε ο δο ο ο ο χον και α κραι φνε ε ε
 στα α το ον σω ω ωω μα προ πε ε ε ε εμ που ου
 σι τω δε ε ε ει ει χρα α του ου ου ου ου με
 χρα του ου με ε ε ναι υ περ κο σμι ι ι ι ω
 ω ως δε προ ω ω χο ο ον το και α ο ρα α α τως ε
 βο ο ο ο ων σταις α νω τε ε ε ραι αις τα ξι ι
 α α αρ χι ι ι αις ι δου ου ου ου ου η Παν
 τα α α α να α ασ σα Θε ο ο ο παις πα ρα γε
 ε ε ε ε ε ε ε γο ο νεν
 Α α α ρα α τε πυ υ υ υ υ υ λας και τα

α α α α αυ την υ περ κο σμι ι ι ω ως υ πο
 δε ε ε ε ξα α α σθε ε ε ε την του α εν
 να α α α α α ου φω το ο ο ος Μη η τε ε ε ρα α
 Δι α τα αυ τη ης γαρ η παγ γε νη η η η ης τω
 ων βρο ο των σω τη ρι ι α α α γε ε γο ο ο νεν
 η α τε νι ι ι ζειν ου ουκ ι ι σχυ υ ο ο μεν
 και ταυ τη α α ξι ι ι ον γε ε ε ε ρας α πο γε
 ε ε ε μαι ειν α α δυ υ να α τον
 Τα α α α α αυ τη ης γαρ το υ περ βα α αλ λον
 υ περ ε ε ε χει πα α σα αν ε ε ε ε εν
 νοι οι οι αυ
 Δι ο ο ο ο ο ο ο ο Α χραν τε Θε ο ο
 τό ο ο χε ε α ει συν ζω η φο ρω Βι α σι ι

λει και το κω ω ζω ω ω σα α ^κπρε ε ε σβε ευ ε ε
 ε ⁺πρε ε σβε ε ευ ε ^αδι η νε κω ω ω ω ω ω ω
 ως ^απε ρι φρου ρη η η η ^ασαι και αι σω ω ω σαι ^α
 α ^ππο πα α σης προ ο σβο ο λης ε ε να α αν τι ι
 ι ^κα ας ^ατην νε ο λαι αι α αν σου ^ατην γαρ ση η η
 ην προ στα σι ι ι α α αν κε ε κτη η η η η η
 με ε ε ε θα
 Εις τους αι ω ω ω ω να α α ας ^αη α γλα α ο φα
 γω ω ω ω ω ως ^αμτ χα ρι ι ι ι ι ζο ο ο ον τε ε
 ε ες

Τὸ Δοξαστικὸν τοῦτο ἔχομεν μελοποιήσει εἰς πενταπλοῦν κατὰ διαφόρους τρόπους.

Εἰς τὰ Ἀπόστοlica.

Ἦχος δ'. ^αΒου. γ'

Δευ τε α νυ μνη σω μεν λα οι την Πα να γι αν Παρ θε ε

νον Α γνην ^αεξ ης αρ ρη τως προ η ηλ θε σαρ κω θεις ε
 Λο γος τε Πα τρος κρα ζον τες και λε ε γον τες ^αευ λο γη
 με νη η Συ εν γυ ναι ξι ^αμα κα ρι α η γαστηρ η χω ρη
 σα σα Χρι στο ον ^ααυ του ου ταις α γι ι αις χερ σι την ψυ χην
 πα ρα θε με ε νη ^απρε σβευ ε Α χραν τε σω θη ναι τας ψυ
 ψας η μων

Τη ην παν σε πτον σε κοι μη σιν ^αΠα να γι α Παρ θε ε νε
 Α γνη ^ατων Αγ γε λων τα πλη η θη εν ου ρα νω
 και αν θρω πων το γε νοις ε πι της γης μα κα ρι ι ζο μεν ^α
 ο τι Μη τηρ γε γο ο ο νας τε ποι η τε των α παν των Χρι
 στου ου του θε ου ^ααυ τον ι κε τευ ου σα υ περ η μων
 μη πα αυ ση δε ο με ε ε θα ^ατων εις σε με τα θε ον
 τας ελ πι ι δας θε με ε νων ^αθε ο το κε Πα νυ μνη

τε και αι Απειρογαμε

τε και αι Απειρογαμε

Δαυτι κην ωδη ην σημερον λαοι Α σω ω ω μεν

Χριστω ωτω θεω α πε νε χθη σονται φησι τω Βασιλει

Παρθενοι οπισω αυτης Α α πε νε χθη σο ο ονται εν

ευφροσυ υ υ νη και αι α γαλ λι α α α σει

η γαρ εκσπερ ματος Δαυιδ Α δι ης ημεις εθεωω

ωθη η η μεν Α ενταις χερσι του ε αυτης Υι ου ου και Δε

σπο ο του εν δοξω ως και υ περ λο γον με τα τι ι θε

ται Α η η ην ως Μη τε ρα Θε ου Α α νυ μνου ου ου ου

τες βο ω ω μεν και λε ε γο μεν Α σω σον η μας τους ο μο

λο γου ου ουντας σε Θε ο το ο κον Α α πο πα

σης πε ρι στα α σε ως και λυ τρω ωσαι κιν δυ υ υ νων

τας ψυχας ημων

6
2

6
2

Δόξα και νυν (εις τριπλουν)

Ηχος Α Πα.

Δο ο ο ξα α Πατρι ι ι ι και αι Υι ι ι ω q και Α

Υι ι ω Πνε ε ε ε ευ μα α α τι

Και νυ υ υ υν και αι α α α ει ει και εις τους αι ω

ω ω ω ω νας q των αι ω ω νω ων α α α μην q

Ο ο ο τε ε ε Ε ξε δη η μη η η σας Θε

ο το κε Παρθε ε ε νε ε Α προς τον εκ σου τε χθεν τα α α

φρα α α στως πα ρην Ι α κω ω βο ο α δελ φο ο θε

ε ε ος και πρω ω τος Ι ι ε ε ε ρα α α αρχης q

Πε ε ε τρο ος δε η τι μι ω τα α α α α τη κο ρυ

φαι αι αι α α των Θε ο λο ο ο γω ων α α α κρο ο

ο της και συ υ υ υ υμ πας ο θει ει ει ος των Α πο

στο ο ο ο λων χο ο ο ο ρο ος Α εκ φαν το ο ρι ι ι

π
q

π
q

q

π
q

π

q

q

q

και αις 77 θε ο λο γι ι ι ι αι αις 77 υ μνο λο γου ε ε
 ουν τε ες 77 το θει ει ει ει ον και ε ξαι αι αι σι ι ον 77
 της Χρι στου ου ου ου ου τε ε θε ου ου οι κο νο μι
 ι α α ας μυ στη ρι ι ο ον Δ και το ζω α αρ χι ι
 κον και θε ο δο ο χο ο ον σου ου σω ω ω ω ω ω
 μα κη δε ε ε κη δε ευ σα αν τες ε ε ε ε ε
 χαι ρο ον πα α νυ υ υ υ υ μνη η η τε 9 υ υ υ
 υ πε υ υ πε ερ θε ε εν δε 77 αι Πα να α γι ι ι αι
 και πρε σβυ υ τα α α ται των αγ γε ε ε ε λω ων δυ υ
 υ να α α α α μεις 77 το θα α α α αυ μα 77 εκ πλη
 ητ ο ο ο ο ο με ναι κε κυ φει υι υι αι αλ λη η η
 λαις ε ε ε λε ε ε γον 9 α ρα τε υ μων τα ας πυ
 υ υ λας 77 και υ πο δε ξα α α σθε τη η η ην τε κου

ου σαν τον ου ου ρα α α α νου και γη η η ης ποι οι
 η η τη ην δο ξο λο γι ι ι αι αις τε ε ε ε
 α νυ υ μνη σω ω ω ω μεν το σε πτο ο ον και
 α γι ι ο ον σω ω ω μα το χω ρη η η η η η
 σαν τον η μι ι ν α θε ω ω ρη το ον και Κυ υ υ
 υ υ ρι ι ι ον δι ο ο περ και η η μεις την μνη
 μη η ην σου ε ορ τα α ζο ον τες εκ βο ω ω μεν
 Σοι οι οι Πα α α νυ υ μνη η η τε χρι στι α νω ων
 το ο κε ρα ας υ υ υ υ υ υ ψω ω ω ω σον και σω
 ω ω ω σο ον τας ψυ χα ας η η η μω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω

Ἀπολυτίκιον.

Ἡχος ᾗ Πα. χ

Εν τη γεννησει την παρθενιαν εφυλαξας εν

τη κοιμησει τον κοσμον ου κατε ελιπες θεο το
 ο ο κε q με τε εστης προς την ζωην μητηρ υ πα
 αρχου σα της ζωης Δ και ταις πρεσβει ει αις ταιςσαις
 λυτρου μενη εκθα να του τας ψυχαας η ημων

Ἑτερον ἦχος ὁ αὐτός. π q

Εν τη γεννη ησει την παρθε νι αν εφυ υ λα ξας Δ
 εν τη κοιμη η ησει τον κοσμον ου κατε ελιπες θε
 ο το ο ο κε q με τε στης προς την Ζωην Μητηρ υ
 πα α αρχου σα της Ζωης Δ και ταις πρεσβει αις ταις
 σαι αις λυτρου με ε ε νη εκθα να α του τας ψυ
 χας η μωων

Κοντάκιον.

Ἦχος Δ Δι γ

Την εν πρεσβειαις α κοιμη τον θεο το ο ο ο ο

κον και προστα σι αις α με τα θε τον ελ πι ι θα τα
 φος και νεκρω σις ουκ εκρατη σεν ως γαρ ζωης μητερα
 προς την ζωην με τε εστη σεν ο μητραν οι κησας α ει
 παρθε νο ο ο ον

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Καθίσματα

Ἦχος Δ φθορικὸς Δι.

Α να βο ο ο η η σο ον Δαυι ιδ τι ις η πα
 ρουσα εορτη ην α νυ υ μνη η σα α φη
 σιν εν τω βι βλι ω των φα αλμων ως θυγα τερα
 θεο παι αι αι δα και αι Παρθε ε ε νο ον με τε στη η
 σε εν αυ τη η ην προς τας ε χει ει θεν μο ο νας
 Χριστος ο ο ε εξ αυ τη ης α νευ σπο ρα ας γεν νη η

(Δίς)

εν παση γε νε α και γε νε α α

Μνη σθη η η σομαι του ο νο μα το ο ος σου

ου εν παση η η γε νε α και γε νε α α α α α

α α α αι α α α α α α

Ἔτερον

Του Ο νο μα το ο ος σου ου Μνη σθη η η η σο μνη

σθη η η σο ο ο μαι εν παση γε νε α και γε νε

α α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α

ΜΕΤΑ ΤΟΝ Ν'.

Τὸ ἐπόμενον στιχηρὸν Ἰδιόμελον

Ἦχος Πα

Ο ο ο τε ε η με τα α α στα σεις του

α χρα α αν του ε σθ ε σκη η η η νου ος η η τρε

πι ι ι ι ι ζε ε ε ε το το ο ο τε οι Α πο

ο στο ο λοι πε ρι κυ κλου ου ου ουν τες την κλι

νην τρο ο ο ο μω ω ω ε ω ω ρω ω ω ω ω ν

π και αι οι οι με ε ε ε εν α τε νι ζον

τε ες τω ω ω σκη η η νει θα α α α α α α α

α α αμ θει ει ει ει ει η συν ει ει ει χα ο ον το ο

ο δε Πε ε ε προς συν θα α α α α κρυ υ σι ι ι

ε βο ο α α α σοι ω ω ω Πα αρ θε ε ε

ε ε ε νε ε ο ρω ω σε ε τρα νω ω ως η

πλω με νη ην υ υ υ πτι ι ι αν την ζω ην τω ω

ω ω ν α πα α αν των και κα τα πλη η η η ητ το

και κα τα πλη η ητ το ο ο μαι αι εν η ε ε σκη η η

η νω ω ω σε της μελ λου ου ου ου ου σης ζω ω η ης η η

α πο ο ο λα α α α αυ σις αλλ ω α α α
 χρ α αν τε ι κε ε ε τε ευ ε ε ε ι κε ε τε ευ
 ε εκ τε νω ω ω ω ως τω ρι ω ω σου ς ς και αι
 θε ε ε ε ω του σω ω ω ω ζε ε σθαι αι την πο ο λι
 ι ι ιν σου α α α α α τρω ω ω ω το ο ο ο ο
 ο ον

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Ἦχος ᾠ Πα. τοῦ αὐτοῦ

Ὡδὴ α'.

Νε ε ε π
 Πε ποι κιλ με νη τη θει α δο ξη η ι ε ρα και ευ
 κλε ης Παρ θε νε μνη η μη σον παν τας συν η γα γε
 το προς ευ φρο συ υ νην τους πι στους εξ αρ χου σης Μα ρι

α αμ με τα χο ο ο ρων και τυμ πα α α νων τω σω
 α δον τας μο νο γε νη εν δο ξως ο τι δε δο ο ξα α α
 σται
 Ὡδὴ Γ.
 Η δη μι ουρ γι κη και συ νε κτι κη η των α πα α αν
 των θε ου Σο φι ι α και δυ υ να μις α κλι
 νη α κρα δα αν τον την Εκ κλη σι αν στη η ρι ξον Χρι στε
 με νος γαρ ει Α γι ος ο εν α γι οις α να παυ ο ο
 με ε νος
 Ὡδὴ Δ'.

Ρη σεις Προ φη των και αι νι ιγ μα τα την σαρ χω σιν υ
 πε ε φη ναν την εκ Παρ θε ε νου σου Χρι στε
 φε ε ε εγ γος α στρα πη η η ης σου εις φως ε
 θνω ων ε ξε λε ευ σε σθαι και φω νει σοι α α δυ υσ
 σος εν α γαλ λι α α α σει τη δυ να μει σε

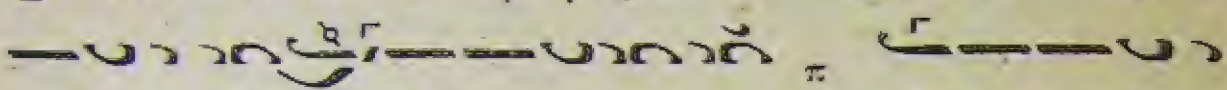
δο ο ξαφι λα αν θρω ω ω πε

Ῥοδὴ Ε'.

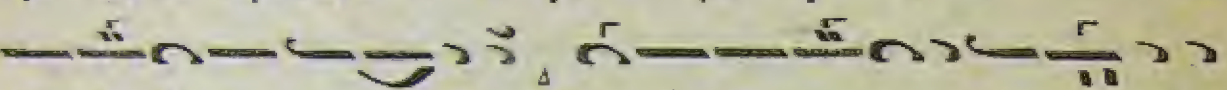
π
q

Το θει ει ον και α αρ ρη η τον κα α αλ λος των α

ρε των σκ Χρι στε ε δι η γη σο μαι q εξ α ι δι ου

γαρ δο ξης συν α ι δι ον και ε νυ πο στα τον λα αμ ψας α

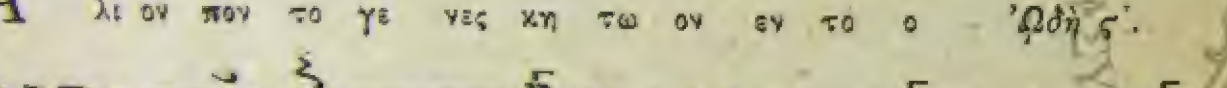
παυ γα σμα q Παρ θε νι κης α πο γα στρος τοις εν σκο τει και

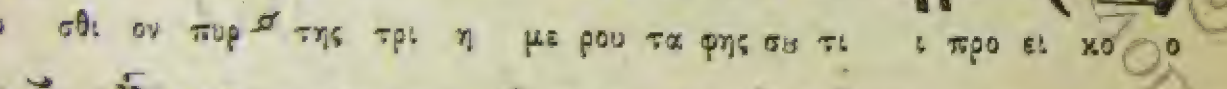
σκι α σω μα τω θεις α νε ε τει λας η η λι ι ος q

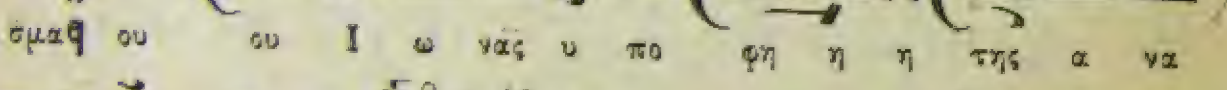
Α λι ον πον το γε νες κη τω ον εν το ο

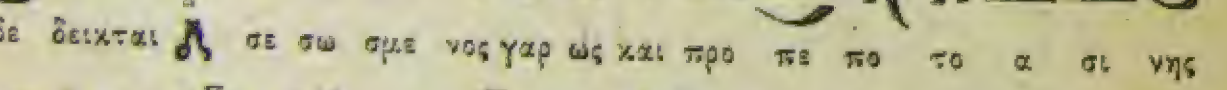
ο σθι ον πυρ της τρι η με ρου τα φης σε τι ι προ ει κο ο

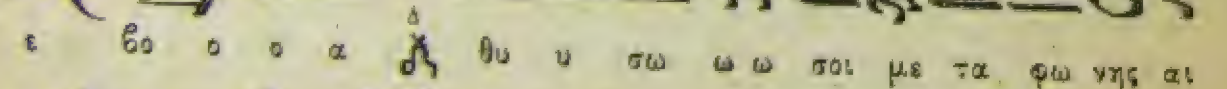
νι σμα q ου ου Ι ω νας υ πο φη η η της α να

δε δεικται σε σω σμε νος γαρ ως και προ πε πο το α σι νης

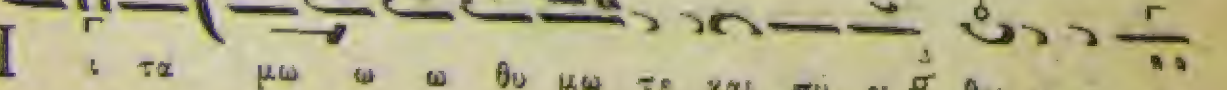
ε βο ο ο α θυ υ σω ω ω σοι με τα φω νης αι

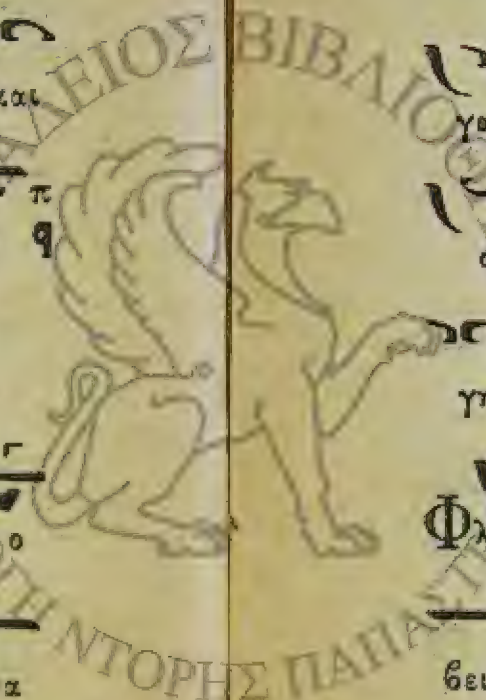
νε ε σε ως Κυ υ ρι ι ι ε

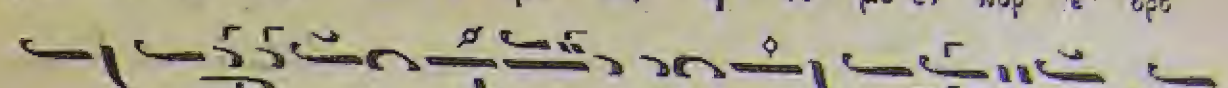
Ι ι τα μω ω ω θυ μω τε και πυ ρι θει ος ε ε

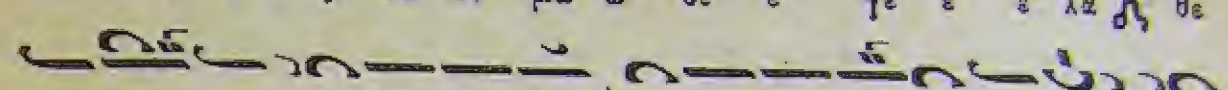
Ῥοδὴ Ζ'.

ρως αν τι τατ το ο με νος το με εν πυρ ε δο

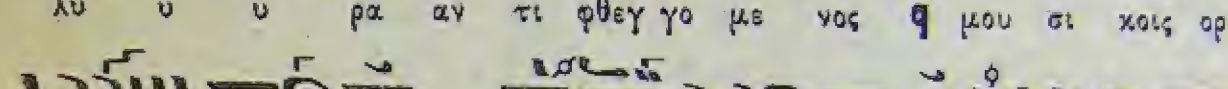
ο σι ι ι ζε τω θυ μω ω δε ε γε ε ε λα θε

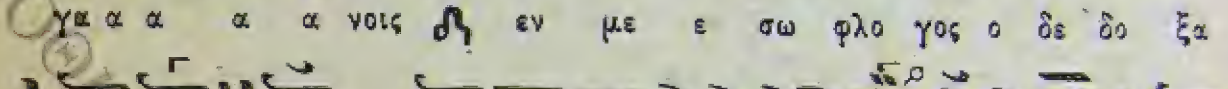
ο πνε ευ στω λο γι κη τη των ο σι ων τρι φθο ογ γω

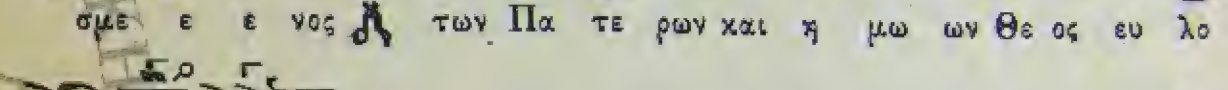
λυ υ υ ρα αν τι φθεγ γο με νος μου σι κοις ορ

γα α α α νοις εν με ε σω φλο γος ο δε δο ξα

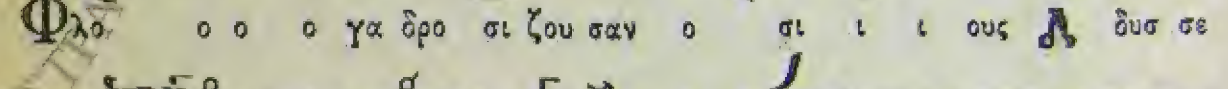
σμε ε ε νος των Πα τε ρων και η μω ων θε ος ευ λο

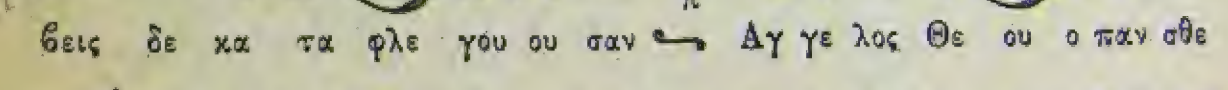
γη το ο ος ει

Φλο ο ο ο γα δο σι ζου σαν ο σι ι ι ους δυσ σε

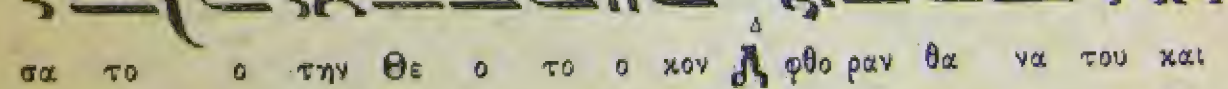
βεις δε κα τα φλε γου ου σαν Αγ γε λος Θε ου ο παν σθε

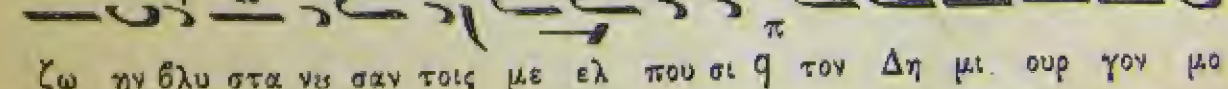
νης ε δει ξε παι σι ι ζω αρ χι κην δε πη γην ειρ γα

σα το ο την θε ο το ο κον φθο ραν θα να του και

ζω ην βλυ στα νε σαν τοις με ελ που σι τον Δη μι ουρ γον μο

νον υ μνου η με εν οι λε λυ τρω με ε νοι και υ περ

Ῥοδὴ Η'.

υ ψου ου ου μεν εις παντας τας αι ω ω ω νας Ὁδὴ Θ'. π
 Αι γε νε αι αι πασαι αι μα χα ρι ζο με ε εν σε
 την μο νην Θε ο το ο κον *Ἔτερον*
 Αι γε νε αι πα ασαι αι μα χα ρι ζο με ε εν σε
 την μο ο νην Θε ο το ο ο κον
 Νε νι ι κη ην ται τη ης φυ σε ως οι οι ο ροι
 εν Σοι Παρ θε νε Α α χραν τε παρ θε νε ευ
 ει γαρ το ο ο κος και ζω ην προ μνη στε ε ευ ται
 θα να α τος η με τα το κον Παρ θε ε ε νος και
 με ε τα θα να τον ζω σα σω ω ζοις α ει ει Θε
 ο το κε τη ην κλη ρο νο μι ι α αν σου ου
 ου ου ου ου

Μεγαλυνάριον. Ἦχος

Α α αγ γε ε λοι οι την κοι μη σιν της Παρ θε
 ρων τες ε ξε πλητ το ον το πως η Παρ θε νος α παι
 αι αι ρει α πο της γη η ης εις τα α α α α νω
 Α αγ γε λοι οι την κοι μη σιν της
 Παρ θε ε ε νος ρων τες ε ξε πλητ το ον το
 πως η Παρ θε νος α παι αι αι ρει α πο της γη ης
 εις τα α α α νω
 Δε ε χου παρη μων ω δην την ε ε ξο δι ον Μη
 τε ερ τει ζω ων τος Θε ου ου και τη φω το φο ο ρω
 ω ω σου και θει α ε πι σκι α σον χα α ρι τι τω βα
 σι λει τα τρο παι α τω φι λο χρι σω λα ω την ει ρη
 η η νην α φε σιν τοις μελ που σι και ψυ χων σω τη

ρι ι αν βρα βευ ου σα α α α α α α α α α α

Ἐξαποστειλῆριον. Ἦχος ᾠ Γα.

Α πο στο λοι εκ πε ρα α α α α α τω ω ω ω

ω ω ω π συ υν α θροι σθε εν τε ες εν θα α α δε

Γεθ ση μα νη τω χω ρι ι ι ι ω ω ω ω ω ω

ω ω π κη δευ σα τε μου ου το σω ω μα και Συ

γι ε και αι θε ε ε ε ε μου π πα ρα λα βε

ε μου ου το πνε ευ μα (ἐκ γ')

Εἰς τοὺς Διδυμοὺς.

Ἦχος Πα.

Πα α σα α πνο ο η αι νε σα α τω ω το ου Κυ υ

υ υ υ ρι ι ι ον π αι νει ει ει ει ει ει τε

τον Κυ υ υ ρι ι ον εκ τω ω ω ω ω ω ω ου

ου ρα α α νων αι νει ει ει ει τε α α αυ το ο ο

ον εν τοι οι οις υ υ υ ψι ι ι ι ι στοις π Σοι πρε ε

ε ε πει υ υ μνος τω ω ω ω ω θε ε ε ω ω

Α νει ει ει ει τε ε α αυ τον παν τες αι α α αγ γε ε

ε λο οι α α αυ του αι νει ει ει ει ει ει τε α

αυ τον πασαι αι δυ να α α α α α μει εις α α αυ

του Σοι πρε ε ε πει υ υ υ μνος τω θε ε ε ω ω

Στιχηρά προσόμοια. Ἦχος χ

Τη εν δο ξω Κοι μη η σει σε ου ρα νοι οι ε ε πα

γα αλ λουνται και Αγ γε λων γε ε γη θε τα στρα τε ευ

μα τα πα σα η γη δε ευ φραι νε ται ω δη ην σοι ε

ξο ο δι ον προσ φω νου ου σα τη Μη τρι του των ο

ο λων δε σπο ο ζον τοσ α πει ει ρο γα με ε Πα να γι ι

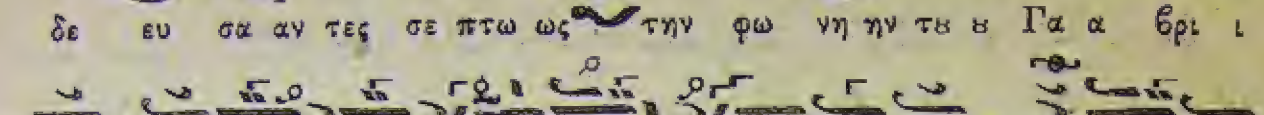
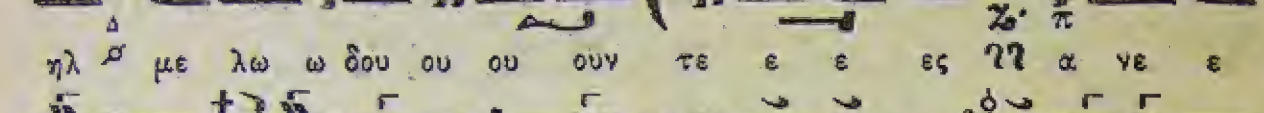
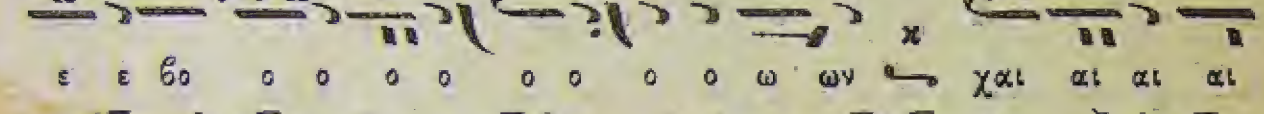
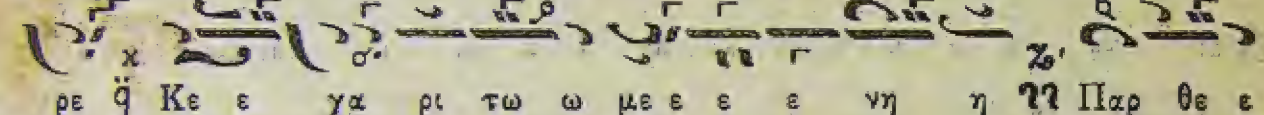

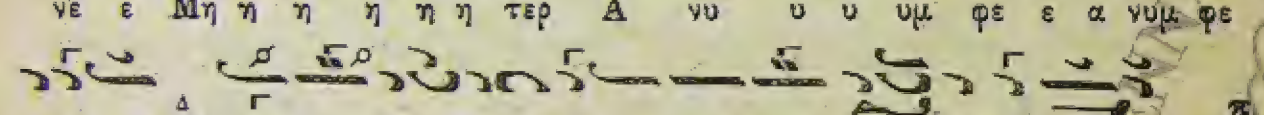
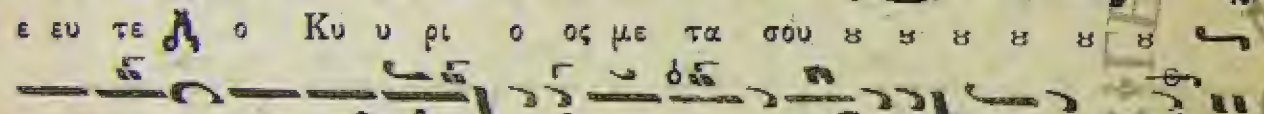
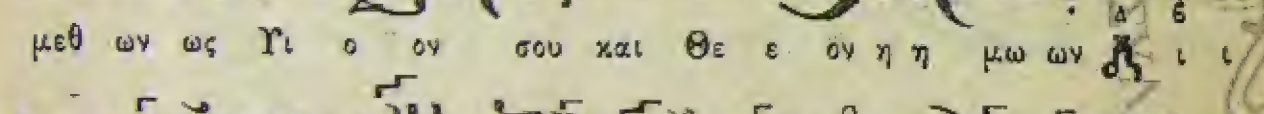
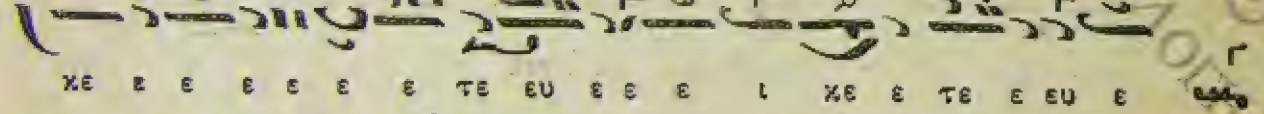
α Παρ θε νε η το γε νος των αν θρω πων ρυ σα με

ε ε νη προ γο νι κη ης α πο φα σε ε ως (Δις)

Εκ πε ρα α των συν ε ε δρα μον Α πο στο λων οι
προ ο χρι τοι θε αρ χι ω νε ευ μα τι του κη δευσαι
σε και α πο γης αι ρο με ε νην σε προς υ υ ψος αι
ρο ο με νοι την φω νη ην του Γα θρι ηλ εν χα ρα
α νε βο ο ων σοι χαι ρε ο ο χη μα α της θε ο ο
τη τος ο λης χαι ρε μο νη τα ε πι γει α τοις α α νω
τω το κε τω ω ω σου συν α ψα α σα
Την ζω ην η κυ η ή σα σα προς ζω η ην με ε τα
βε ε βη κε τη σε πτη κοι μη η σει σου την α θα να
α -ον δο ρυ φο ρουν των Αγ γε λων σοι αρ χω ων και Δυ
να με ων Α πο στο ο λων Προ φη των και α πα α
σης της κτι σε ως δε χο ο με νου τε α κη ρα α τοις πα λα
μαις του Υι ου σου την α μω μη τον ψυ χη ην σου Παρ θε νο
μη η τωρ θε ο νυ υμ φε

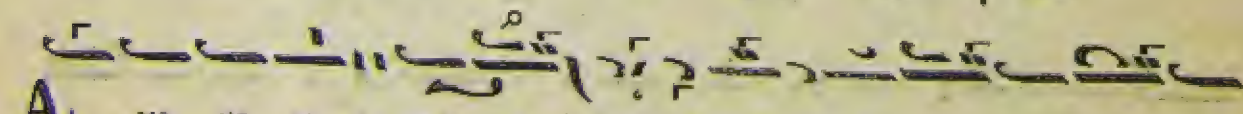
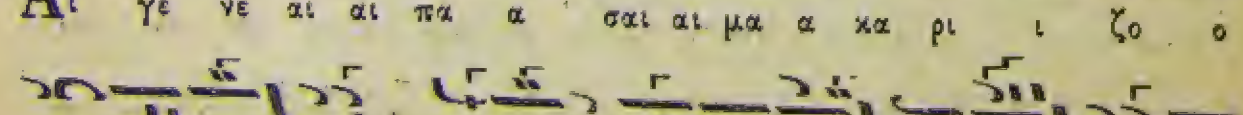
Δόξα και νυν. Ήχος Πα. (εις τετραπλούν)

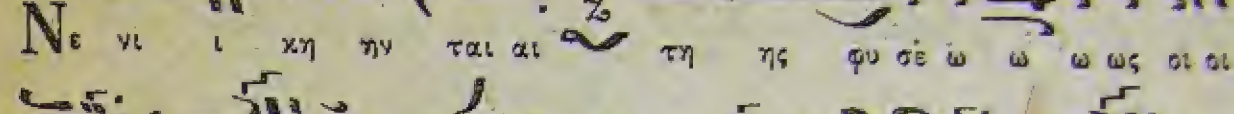
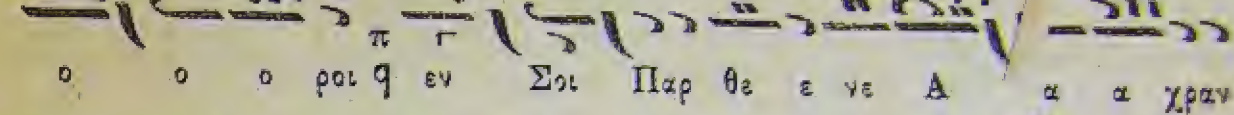
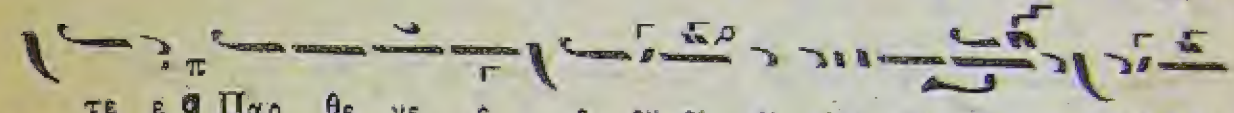
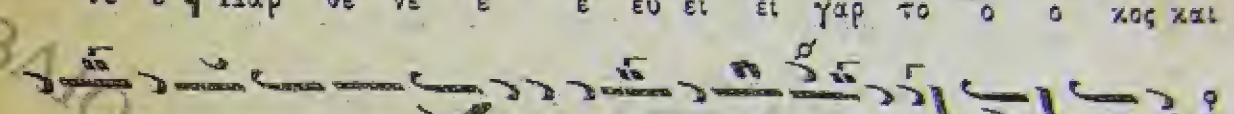
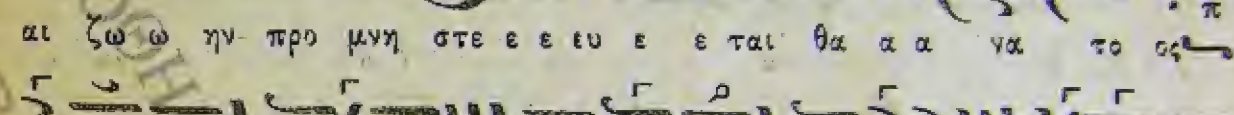
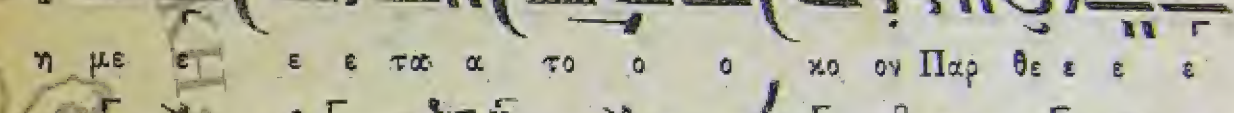
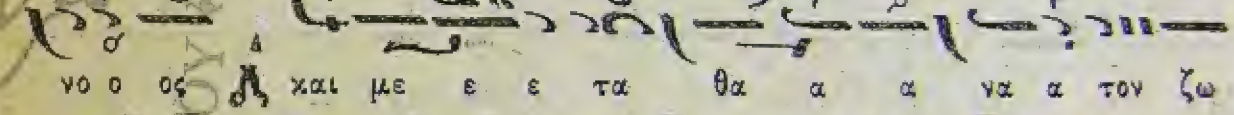
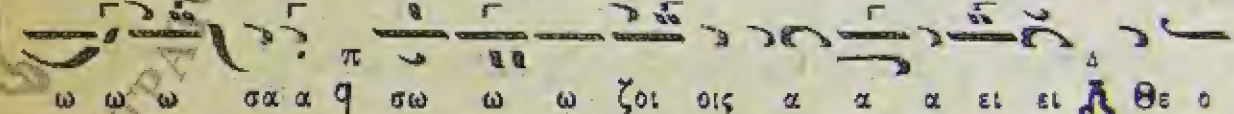
Νε ε Δο ο ο ξα Πα τρι ι ι ι ι και αι Υι ι
ω ω ρ και Α γι ι ω Πνε ευ μα α α τι
Και νυ υ υ υ υ υν και αι α α ει ει ρ και εις τους αι
αι ω ω ω νας των αι ω ω ω νω ων α α α μην
Τη α θα να τω ω σε ρ κοι μη η η σει ει ρ θε ο ο
το ο ο κε Μη η η τηρ τη ης Ζω η η ης νε φε ε
ε ε λαι αι αι ρ τους Α πο στο ο ο ο ο ο λους
αι θε ρι ι ι ι ι ι ι ι ους δι η η η ηρ πα α
δι η ηρ πα ζον και κο σμι κω ω ως δι ι ι ε
ε ε σπαρ με ε ε νους ο μο χω ω ω ρους πα
ρε ε ε ε ε στη η η η η σαν τω α χρα αν τω
ω σου σω ω ω ω ω ω μα α τι οι οι οι οι και κη

 δε ευ σα αν τες σε πτω ως την φω νη ην τε η Γα α βρι ι

 ηλ με λω ω δου ου ουν τε ε ε ες α νε ε

 ε ε βο ο ο ο ο ο ο ω ων χα ι αι αι αι

 ρε κε ε χα ρι τω ω με ε ε ε νη η Παρ θε ε

 νε ε Μη η η η η η τερ Α νυ υ υ υμ φε ε α νυμ φε

 ε ευ τε ο Κυ υ ρι ο ος με τα σου υ υ υ υ υ

 μεθ ων ως Γι ο ον σου και θε ε ον η η μω ων

 κε ε ε ε ε ε τε ευ ε ε ε ι κε ε τε ε ευ ε

 σω θη η η η ναι τα α ας ψυ υ χα α α ας η η

 η η μων

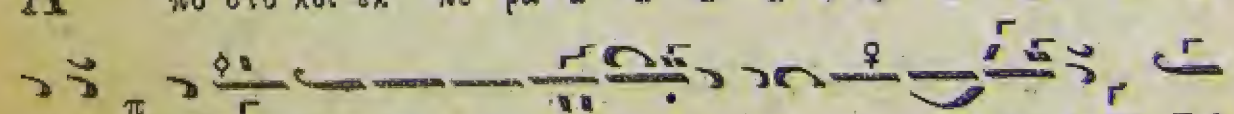
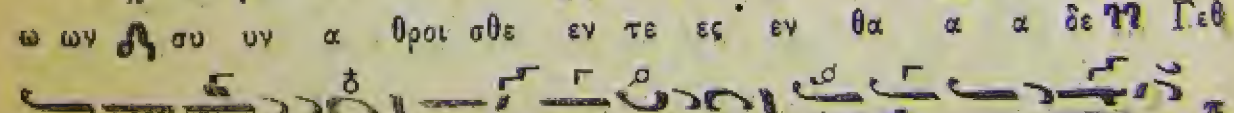
Εἰς τὸ Ἐξαίρετως

Ἀντὶ τοῦ Ἀξίον ἵστίη ἡ Θ'. Ὡδή. Ἦχος Πα.

 Αι γε νε αι αι πα α σαι αι μα α χα ρι ι ζο ο

 με ε εν σε ε την μο ο ο νην θε ε ε ο ο ο

 το ο ο ο ο χον

 Νε νι ι κη ην ται αι τη ης φυ σε ω ω ω ως οι οι

 ο ο ο ροι εν Σοι Παρ θε ε νε Α α α χραν

 τε ε Παρ θε νε ε ε ευ ει ει γαρ το ο ο κος και

 αι ζω ω ην προ μνη στε ε ε ευ ε ε ται θα α α να το ος

 η με ε ε ε τα α το ο ο κο ον Παρ θε ε ε ε

 νο ο ος και με ε ε τα θα α α να α τον ζω

 ω ω ω σα α σω ω ω ζοι οισ α α α ει ει θε ο

 το ο ο κε την κλη ρο ο νο ο μι ι ι ι α α α

 αν σου ου ου ου ου

Ἐξαποστειλάρια τοῦ αὐτοῦ. Ἦχος Γα.

 Α πο στο λοι εκ πε ρα α α α α τω ω ω ω

 ω ων συ υν α θροι σθε εν τε ες εν θα α α δε Γεθ

 ση μα νη τω χω ρι ι ι ι ω ω ω ω ω ω

τι δε ο νομασωω σε εα πορω και εξ ι ι στα
 α α σμαι δι ο ως προ σε τα α γην βο ω ω ω σοι
 και αι αι ρε η Ke χα ρι ι τω με ε νη η η η η η η

"Ετερον του αὐτοῦ κατ' ἄλλον τρόπον

Ἦχος ὁ αὐτὸς η̣ Γα.

Τη ην ω ραι ο ο ο ο τη τα α α της παρ θε νι ι
 ι ι ι ας σου και το υ πε ε ε ε ρ λαμ προ ο ον το
 της α γνει ει ει ει α ας σου ο Γα βρι η ηλ κα τα πλα
 γει ει εις ε βο ο α α σοι οι θε ο το ο ο ο
 κε ποι ον σοι ε γκω ω ω ω ω μι ο ο ο ον προ
 σα γα γω επ α α α α α α ζι ον τι δε ο νο
 μα σω ω σε α πο ο ρω ω ω ω ω ω και εξ
 ι ι ι ι στα α μαι αι δι ο ο ο ο ως προ σε τα

α α α γη ην βο ω ω ω σοι και αι αι ρε ε
 ε η η Ke χα α ρι ι τω με ε ε νη η η η η η η
 η η η
 (Λέγεται και οὕτω)

τι δε ο νομα α σω ω ω σε ε α πο ρω
 ω ω ω ω και εξ ι ι ι ι ι στα α α α α μαι
 δι ο ως προ σε τα α α α γην βο ω ω ω σοι
 και αι αι αι ρε ε ε η η Ke χα ρι ι τω με ε ε νη η η
 η η η η η η η η

Του αὐτοῦ ἕτερον. Γα.

Την ω ραι ο ο τη τα α α της παρ θε νι ι ι ι α ας
 και το υ πε ρ λαμ προ ο ον το της α γνει ει α ας σου
 ο Γα βρι η ηλ κα τα πλα γει εις ε βο ο α σοι θε ο το
 ο κε ποι ον σοι ε γ κω ω μι ο ο ον προ σα γα

γω ε π α α α α α ξ ι ι ο ν τι δε ο νο μα α
 σω ω ω σε α πο ρω ω και εξ ι στα α μαι αι δι ι
 ο ως προ σε τα α γην βο ω ω ω σοι χ αι αι
 ρε η Κε ρα ρι ι τω με ε ν η η η η η η η η η η

Τὸ ἀνωτέρω «Θεοτοκίον» ἐμελοποιήσαμεν εἰς ἀδεκαπλοῦν κατὰ πολλοὺς καὶ διαφόρους τρόπους, ἀλλ' ἐνταῦθα ἐδημοσιεύσαμεν εἰς τριπλοῦν, ἀφέντες ὅλα τὰ ἄλλα διὰ τὸ πολυδάπανον· τοῦτ' αὐτὸ ἐπράξαμεν μέχρι τοῦδε καὶ εἰς ἅπαντα τὰ ἡμέτερα μουσικὰ ἔργα, ὀλίγα μόνον ἐξ αὐτῶν δημοσιεύσαντες· εἰς δὲ τὰ παραρτήματα τῆς Τριτόμου Νέας μουσικῆς Κυψέλης, τῆς ἐσχάτως ἐν Ἀθήναις ὑπὸ Ν. Μιχαλοπούλου ἐκδοθείσης, ἐδημοσιεύσαμεν καὶ ἕτερον «Τὴν Ὁραιότητα» κατ' ἄλλον τρόπον, καθὼς καὶ πολλὰ ἄλλα ἡμέτερα μουσουργήματα, τόμον ὁλόκληρον ἀποτελοῦντα, οὐχὶ ὅμως εἰς ἐπταπλοῦν καὶ ὀκταπλοῦν καὶ δεκαπλοῦν, ἀλλ' εἰς ἀπλοῦν μόνον καὶ διπλοῦν, ἔνια δὲ καὶ εἰς τριπλοῦν, καὶ τοῦτο ἵνα μὴ εἰς μεγάλην ὑποβληθῶμεν δαπάνην.

Φ. Β.

ΕΤΕΡΑ ΕΡΓΑ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΕΚΔΟΘΕΝΤΑ ΜΕΧΡΙ ΤΟΥΤΕ

Τὰ ἐνδεκα Ἑωθινὰ ἐμελοποιήθησαν 42 ἀλλ' ἐξεδόθησαν μόνον 13. —
 χηρὰ τοῦ Πάσχα ἔντεχνα. Ἰδιόμελα τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς. «Τῆς μετανό-
 νοιζόν μοι πύλας.» κτλ. Δοξαστικά τῶν Ἀγίων Πατέρων καὶ τὰ λοιπὰ τ
 κολουθίας. Ὅμοια εἰς τὴν γέννησιν τῆς Θεοτόκου. Εἰς τὴν ἑορτὴν τῶν
 εἰων. Εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ. Εἰς τὴν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ. Ε
 ἅγια Θεοφάνεια εἰς τὰς ὥρας. Εἰς τὴν Ὑπαπαντὴν ἐσπέρια ἰδιόμελα. Ε
 μεταμόρφωσιν τοῦ Σωτῆρος. Εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου. Εἰς τὴν
 τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου. Ε
 ἑορτὴν τοῦ ἁγίου Νεομάρτυρος Κωνσταντίνου τοῦ ἐξ Ὑδρας. Εἰς τὴν ἑορτ
 ἁγίου Δημητρίου τοῦ μυροβλύτου. Εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ ἁγίου Νίκωνος το
 τανοεῖται». Εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ ἁγίου Νικολάου. Εἰς τὴν Κυριακὴν μετ
 Χριστοῦ γέννησιν. Εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ ἁγίου Βασιλείου... Εἰς τὴν ἑορτ
 ἁγίων Θεοφανείων. Εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ Νεομάρτυρος Γεωργίου τοῦ ἐξ Ἰων
 Εἰς τὴν ἑορτὴν τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν. Εἰς τὴν ἑορτὴν τῆς Ὑπαπαντῆς. .
 ἑορτὴν τοῦ Ὁσίου Χριστοδοῦλου τοῦ ἐν Πάτμῳ. Εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ ἁγίου
 γαλομάρτυρος Γεωργίου. Εἰς τὸ γενέθλιον τοῦ Προδρόμου. Εἰς τὴν ἑορτὴ
 τρου καὶ Παύλου. Τῶν Δώδεκα. Εἰς τὴν ἑορτὴν τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς
 τὴν ἑορτὴν τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος. Εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ Τιμίου Προδρ
 Κύριε ἡ ἐν πολλαῖς ἁμαρτίαις.

Σήμερον κρεμάται ἐπὶ ξύλου διχορον ἐν ἰδιαιτέρῳ φύλλῳ.

Χριστὸς Ἀνέστη Ἀναστάσεως ἡμέρα.

Πολυχρονισμοὺς διαφόρους 45 ἐξ ὧν 3 ἐξεδόθησαν καὶ ὑπὸ Θ. Χανιώτη.

Διάφορα ἐκ τῶν τοῦ ἡμετέρου ἀνεκδότου Νέου μουσικοῦ Δοξασταρίου τοῦ
 νιαυτοῦ, Τριψοδίου καὶ Πεντηκοσταρίου, ὁλόκληρον τόμον μεγάλον ἀποτελοῦ
 καὶ δημοσιευθέντα εἰς τὴν ἐσχάτως ἐν Ἀθήναις ἐκδοθεῖσαν Τρίτομον «Νέαν
 φέλην» ὑπὸ τοῦ κ. Μιχαλοπούλου Βιβλιοπώλου.

Διάφορα δοξαστικά, ἰδιόμελα Μεγαλυνάρια, Ἀπολυτίκια καὶ πλεῖστα ἄ
 ἄλλα, ἅτινα ἐδημοσιεύοντο κατὰ μῆνα ἐπὶ (5) ὅλα ἔτη, ἀπὸ τοῦ 1893—189
 Εἰς τὸ ὑπὸ τοῦ Προλύτου τῆς Θεολογίας κ. Γ. Μακρῆ ἐκδιδόμενον περιοδικ
 «Χριστιανικὴ Ἀλήθεια», εἰς τὸ ὅποιον καὶ μέχρι σήμερον ἐξακολουθοῦμεν
 τοῦ μηνὸς ἡμέτερα ἔργα δημοσιεύοντες.

4) Θεοτοκία εἴκοσι καὶ ἄλλα τινά, ἐν ἰδιαιτέρῳ τεύχει.

Μουσικὸν Ἐκλόγιον,

Δαπάνη Θεοδώρου Ν. Χανιώτη ἐκδοθέντα.

Τιμᾶται δρχ. ~~20~~ 20